

LAP

M

T

I

**2 ÉVES
A PICI**

ÜNNEPI
ÖSSZEÁLLÍTÁSUNK
A 9. OLDALON

Báno - Dluho - Walter

– Dusán elvtárs! Ezt a falut hívták a kapitalisták Raguzának?

kandi mikrofon

(Interjú a legutolsó III/III-as ügynökkel)

- Kérem, mutakozzék be az olvasóknak.
- Zéró három, zéró három, jelentkezz!
- Áhá, ön a hibabejelentő?
- Feljelentő, de ez nem hiba.
- Hm... Mióta foglalkozik lehallgatással?
- Pontosan tíz éve, amikor véletlenül meghallottam, hogy a szomszéd szidja a vezetőket.
- Milyen vezetőket?
- A buszvezetőket... Vettem gyorsan egy látcsövet, és lehallgattam az egész lakótelepet.
- Egy látcsővel? Hogyan?
- Megtanultam szájról olvasni.
- És kinek küldte el a jelentéseit?
- Az apósomnak.
- Ki volt a maga apósa?
- A feleségem apja.
- Ön leveleket is felbontott?
- Is. De bontottam falat, pezs-gőt, szerződést, aszfaltot... Mikor mi volt.
- Azt tudja-e, hogyan pattant ki a III/III-as botrány?
- Naná! A fiam pattintott... Pa-
- pírrepülőket hajtogatott a titkos irataimból, és kihajigálta azokat az ablakon.
- Tehát mégiscsak léteztek azok a titkos iratok!
- Ugyan... Légből kapott volt valamennyi...
- Soha nem érzett lelkiismeret-furdalást a tettei miatt?
- Dehogynem! Több névtelen feljelentést írtam magam ellen.
- Akkor miért nem bukott le hamarabb?
- Mert a névtelen levelekben nem szerepelt a saját nevem sem...
- Önt joggal veti meg egy egész ország. Mihez fog kezdeni?
- Tudja, az én igazi szakterületem mindig is a titkosírás volt. Visszatérek a kutatásaimhoz.
- És mit fog kideríteni?
- A harkályok titkos kódját!
- Mármint azt, hogy... izé... mit kopognak a fatörzseken?
- Azt! De én kiderítem, és utána feljelentem valamennyit!

SHOWDER DUO

POLITIKA... POLITIKA...

– Tojok rátok!

– Azt mondom, Gennagyij Trofimovics, most itt a kedvező alkalom, maga is kikiálthatja önállóságát, szakadjon el Klavgyija Ivanovnáától!

– Most már igazán elkezdhetnénk a tárgyalásokat!

ÖTVENHAT

A 47 éves Ludas Matyi mókás kalpagját levéve tisztelettel hajt fejet a 35 éves Forradalom előtt. Nézze el nekünk, Kedves Olvasónk, a fél percnyi komolyságot. Megilletődöttségünkben, zavarunkban cipőnk orrát mustrálgatva hadd vessünk számot helyünkkel, helyzetünkkel mi, e lapot másfél éve jegyző fiatal rajzoló, humoristák... Vajon mit vállalunk, mit vállalhatunk a Ludas múltjából? S abban, amit nem vállalhatunk, vajon ki volt a ludas? S az, aki ludas volt, miért van a mai napig pertuban Döbrögivel? Még valamit, ars poetica helyett: Hiszünk egy szebb, derűsebb jövőben, amelyben emelt fővel állhatunk végre a... Hová is? Nos, a fonákoldalra. Kettős örökség a miénk.

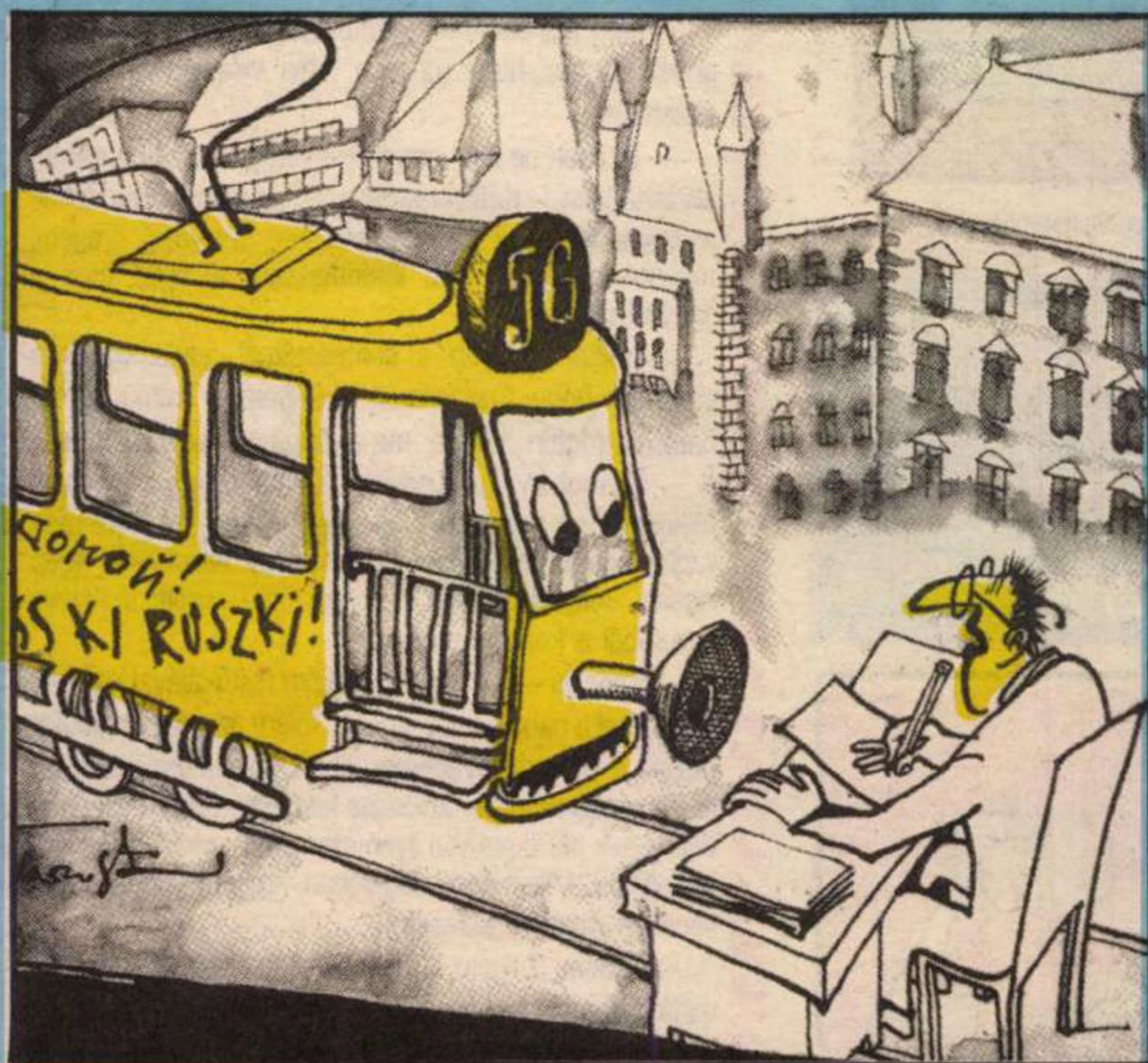
(alt)

BELPOLITIKA... BELPOLITIKA...

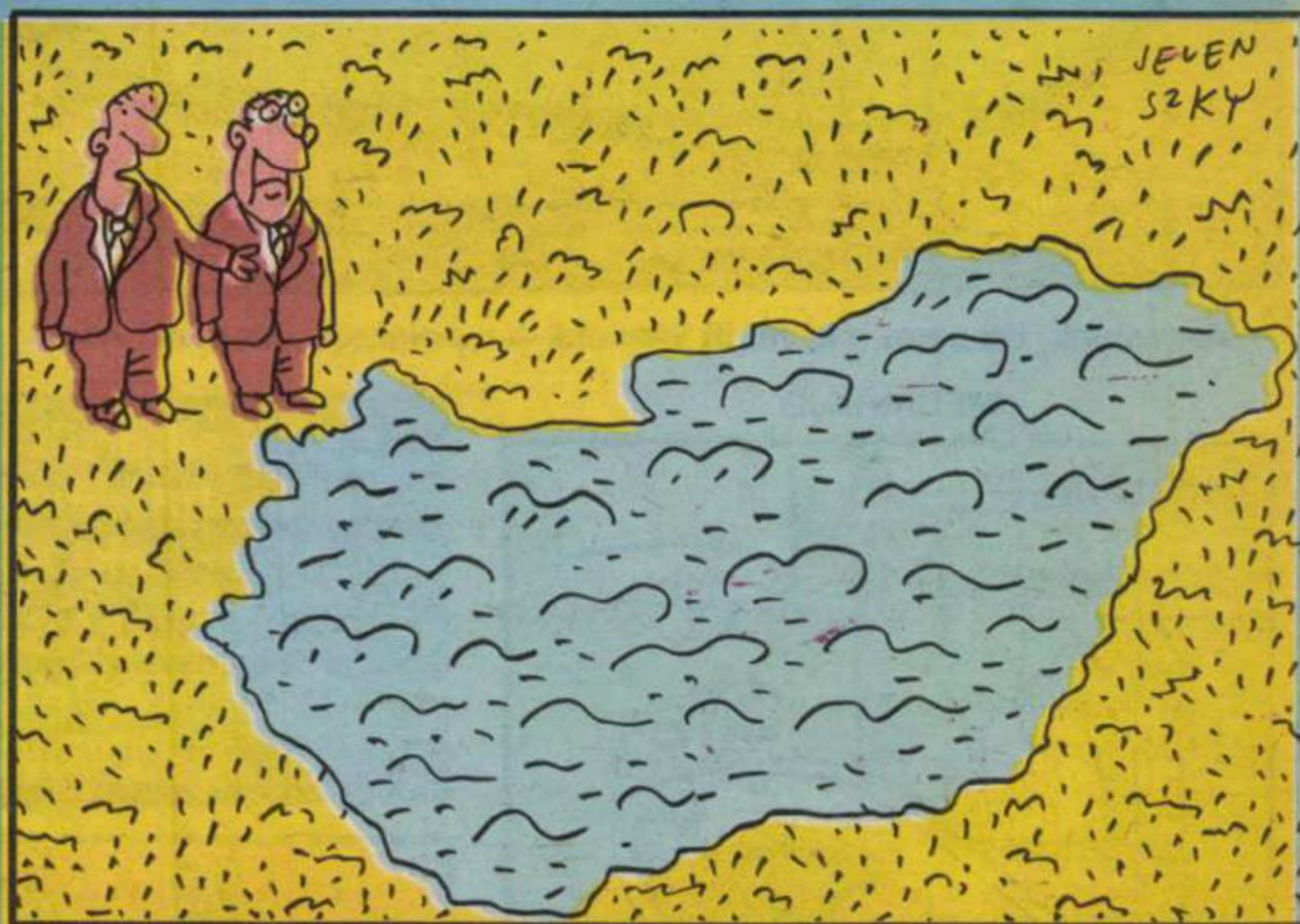

– Jó volna, ha a tanári kar elszánná magát a beavatkozásra, mielőtt az egész osztály balkanizálódik

REHABILITÁCIÓ

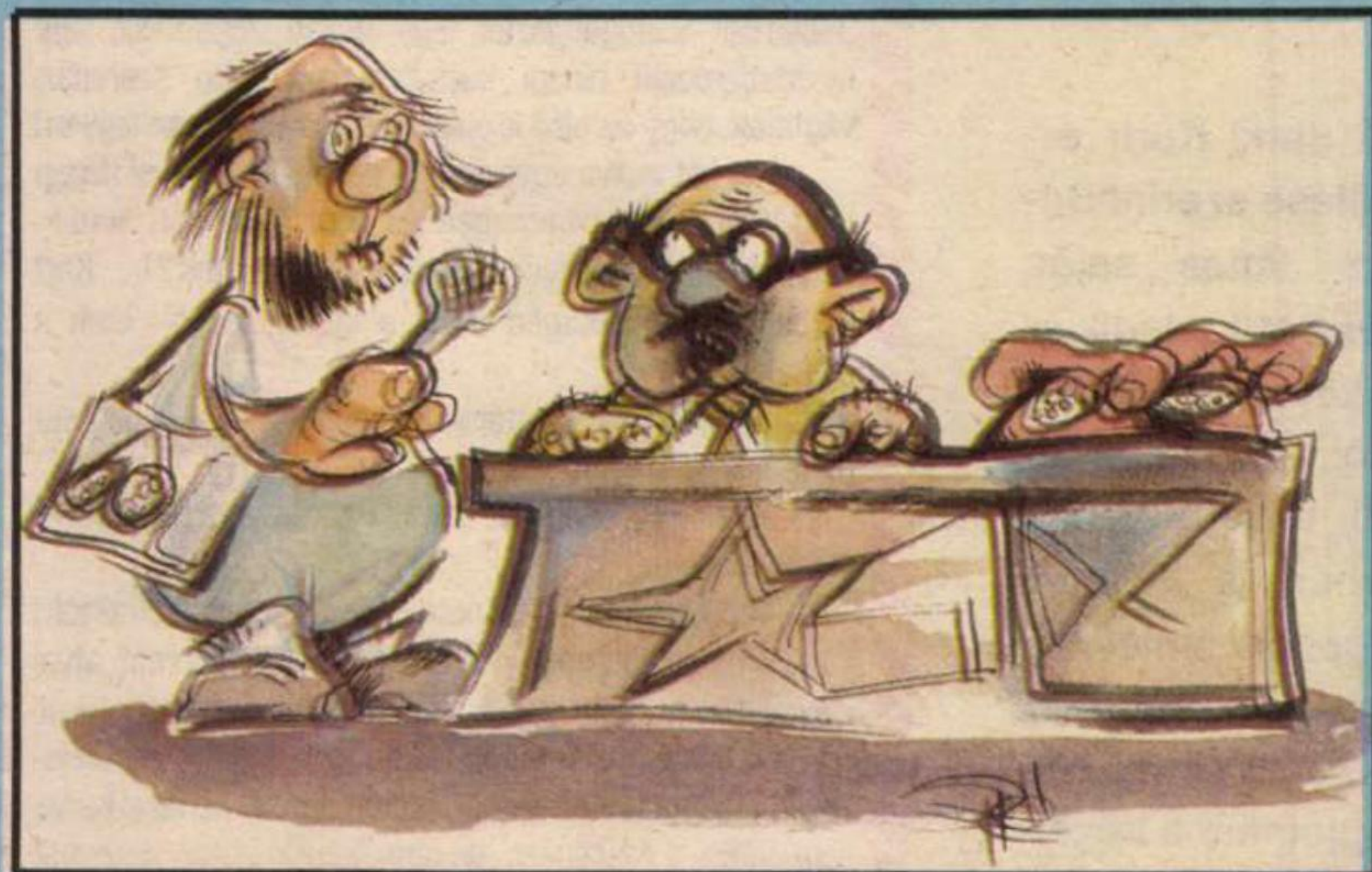
– A forradalom idején feltartóztattam a szovjet páncélosokat

– Hullámszik, hullámszik! Negyvenöt évig az volt a bajod, hogy állóvíz!

**Gondterhelt a Nyugdíjas Párt
EGY CSÖPPET SEM VAGYUNK
MEGLEPVE...**

FOXI MAXI

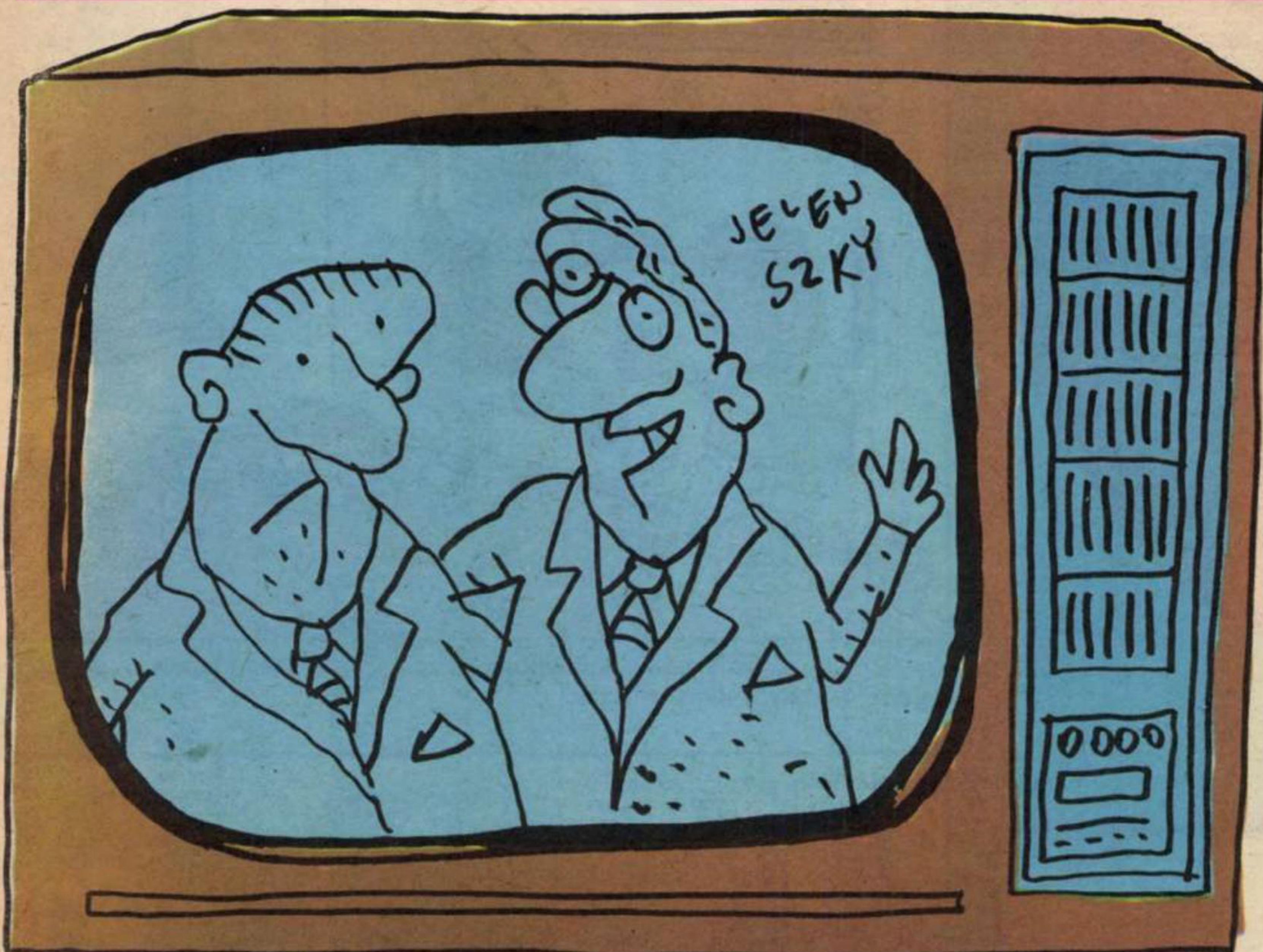

– 47 különböző vállalatnál voltam már igazgató, hát hogyan volnék én szakember?

SZABAD ÉLET, SZABAD MADÁR!

ÖSZINTESÉG

– Fogadjunk, öregem, míg mi itt vitázunk a médiáról, mindenki átkapcsol a Superchanelre.

MÉDIAHAJÓ

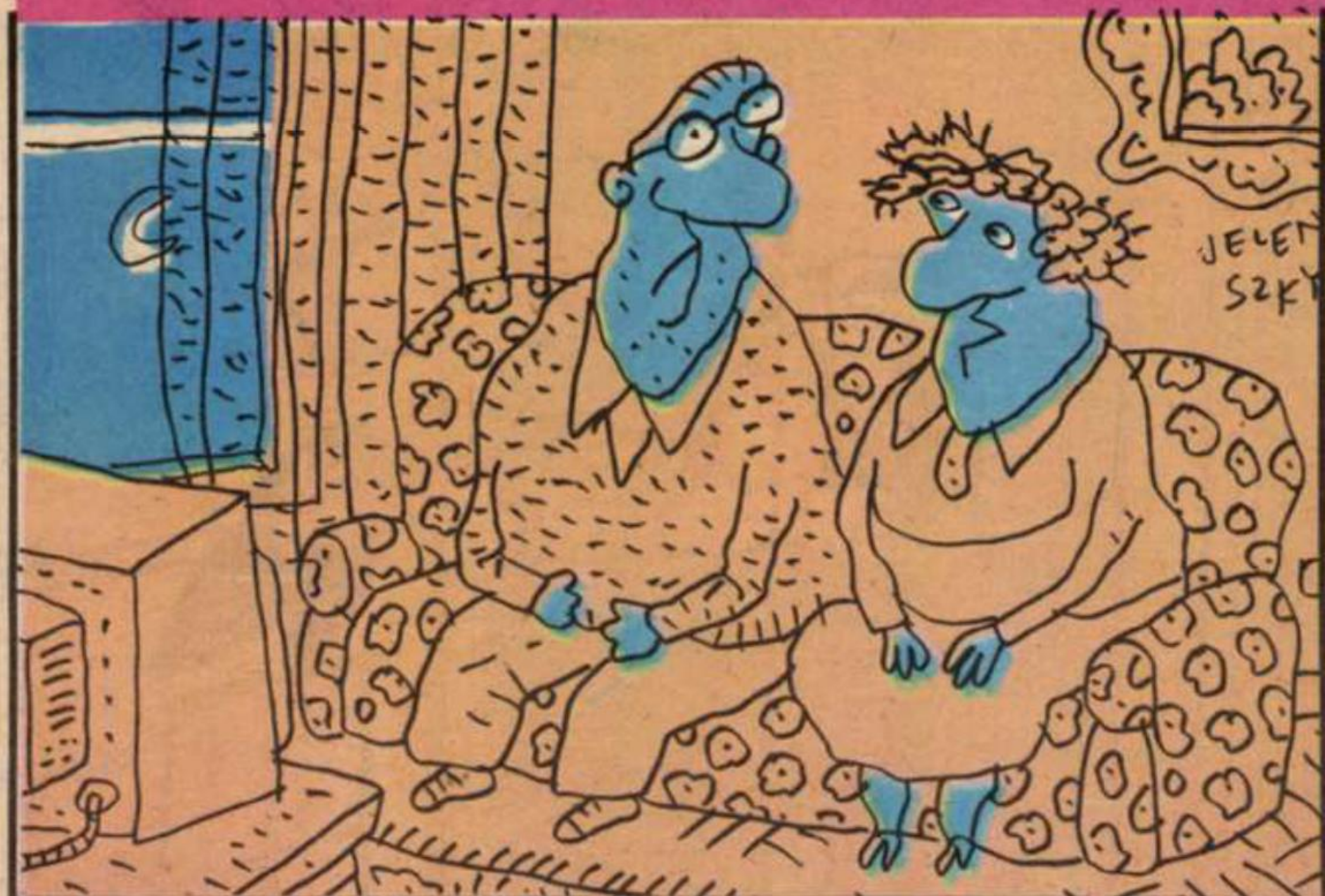
Jól sikerült a Médiahajó
sétaútja! Mindenki ott volt,
aki számít!

(EGYMÁS KEZÉBŐL
KAPKODTÁK
A KORMÁNYT...)

– Először... és mi a véleménye a magyar sajtó-
szabadságról?!

MÉDIAHÁBORÚ

– Hidd el, apuci, nem szándékosan kapcsoltam át a Pető Ivánról
a Pumuklira!

BELHARC

...A lapockáim közé kapott barátságos hátbaveréstől olyan köhögés jött rám, hogy majdnem kiesett a kezemből a hamburger. – Ejnye, ejnye, öregem, de ügyetlen vagy! – szólt feldőn vicces barátom Dezső, majd miután szemtől szembe is végigmustrált, rezignánsan még hozzátette: – Még az ingedet is lecsurgattad a ketchuppal! – aztán rosszálló fejcsóválás közepette kivette a kezemből a hamburgert és megette!

– Képzeld – közölte teli szájjal –, az a személtáda Zsiga, a Harsonás Harsona főszerkesztője azt állítja, hogy én a régi rend kiszolgálója voltam! Édes öregem, ez egy akkora hazugság, hogy csak kozmikus mértékegységekkel fejezhető ki! Te tudod a legjobban, hogy annak idején megírtam Kádár összes börtönét!

– Tudom, Dezsőkém, tudom! Hiszen te vezetted a lapunknál a bűnügyi rovatot.

– Jaj, édes öregem, ne légy már olyan aprólékos! Nem mindegy?! Végigírtam minden börtönt; ez tény! Csakhogy most nagyon melléfogott a Zsiga! Azt hitte ez a félnotás, hogy rögvést futok a bíróságra! Te, ez engem ennyire hülyének tart? Majd pont én megyek a bíróságra. Ide figyelj! Ő akarta, ő kezdte, ...hát magára vessen! A lapomban fogom megírni, hogy neki milyen a múltja!

– Meg fog ölni! – figyelmeztettem Dezsőt, de titkon abban bíztam, hogy ez nem fogja visszatartani. ...Jól sejtettem!

– Te csak ne félts engem! – veregette meg a vállam atyáskodóan. – Kétszer kellene ahhoz még megszületnie a Zsigának, hogy ráijesszen! No, szervusz, öregem, rohanok, hogy mielőbb leránthassam a leplet erről a sajtóhiénáról!

...Amikor másnap a söntéspultnál úgy csaptak a vállamra, hogy fülig merült a képem a korsó söröm habjába, rögtön tudtam, ma a Zsigával büntet a sors!

– De mohó vagy, gyerelem, de mohó vagy! – korholt, miközben én a levegő után kapkodtam. – A sört nem szabad csak úgy ledönteni, mint egy felest! Azt szép lassan, komótosan kell inni. Így, ni! – szólt, s kivéve kezemből a korsót, megitta.

– Képzeld – szólt, miután zakóm hajtókarjával letörölte bajuszáról a habot –, azt terjeszti rólam az a kocsmabútor Dezső, a Háromnegyedhatos Hírek főszerkesztője, hogy én az elmúlt rendszer kivételes kegyeltje voltam! Honnan van ennek bőr a pofáján ilyen szemenszedett hazugságokat állítani?! Te tudod a legjobban, hogy milyen szörnyűségeken mentem keresztül!

– Tudom, Zsigám, tudom. A legutóbbi kaszópusztai vadászaton például két hajton mentél keresztül az állami BMW-vel. Tényleg szörnyűséges volt!

– Már megint a bagatell dolgokat forszírozod! Azért én még kitergetem a szennyest ennek a gazembernek! De nem bíróságon, meg nem négy szemközt! Egy fenét! ...Nyilvánosan! Hadd lássa meg ország-világ, hogy ki is valójában ez az ember! Be fogom bizonyítani, hogy egy „hibernált” sajtógengszter, egy utolsó zugfirkász, egy mosdatlanszájú hírlapi kacatényész! No szervusz, vágtatok, hogy az első leleplezés holnap az utcán legyen!

...Két hét múlva egyszer úgy déltájban, – mivel aznap még nem ettem hamburgert és nem ittam sört sem – betértem kedvenc gyorsbüfémbé és mit látok?! ...Kart karba öltve hamburgert eszik a Dezső és sört iszik a Zsiga!

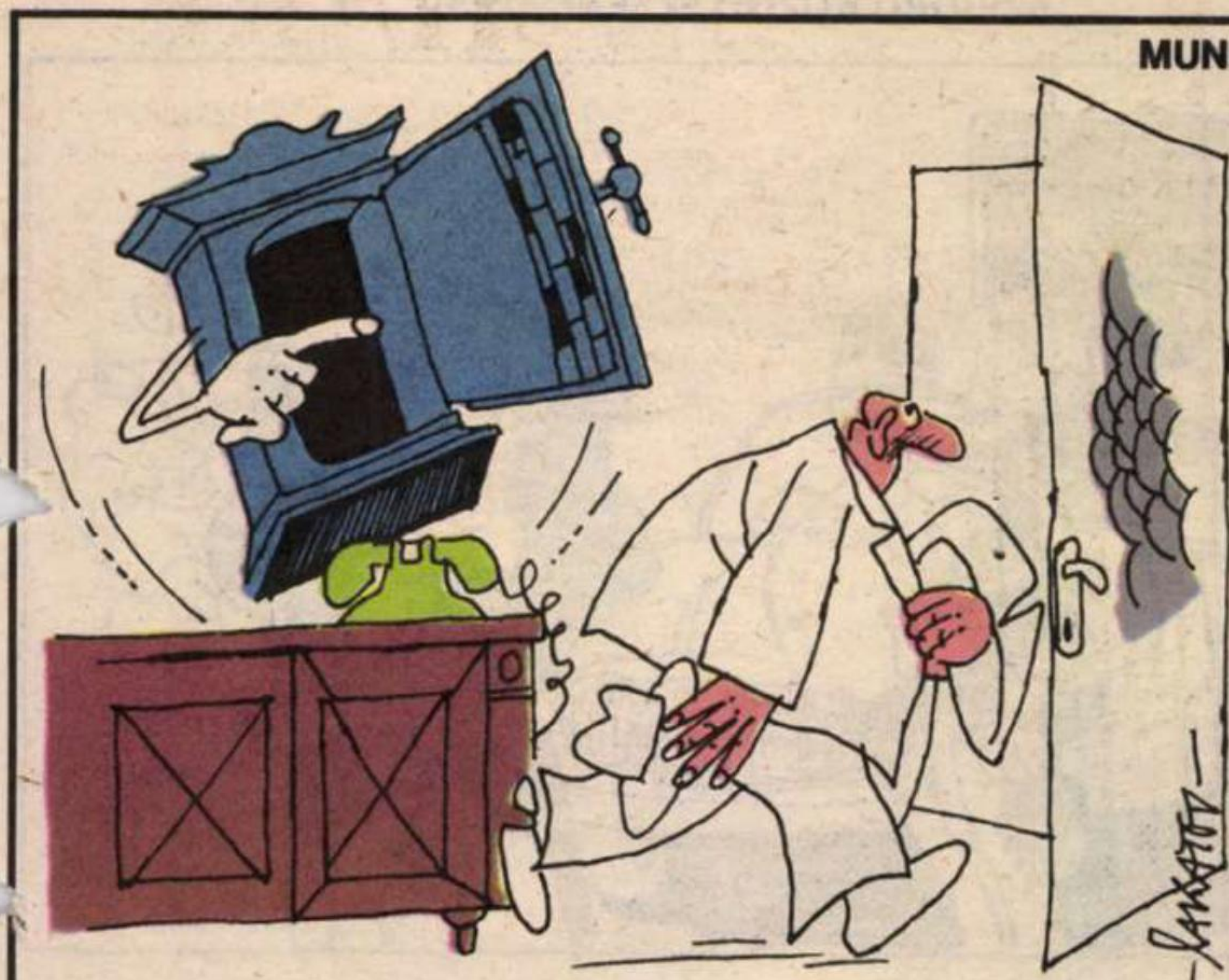
– Ti még nem irtottátok ki egymást?! – hebegtem mély felindultságomban.

– Miért?! – néztek rám őszinte meglepődéssel mindketten.

– Hát azok után, amit nap mint nap egymásra raktok!

– Ugyan, kisfiam! – simogatta meg arcomat atyai jóindulattal a Zsiga. – Ne csinálj ebből problémát, öcsi. Ez nem harag! Ez stratégia! – s roppant hülye arckifejezésemet látva hozzátette: – Ezelőtt három héttel a kutya sem vette a lapjainkat, de amióta elkezdtek egymást szidni, már Szingapúrban is csak minket olvasnak!

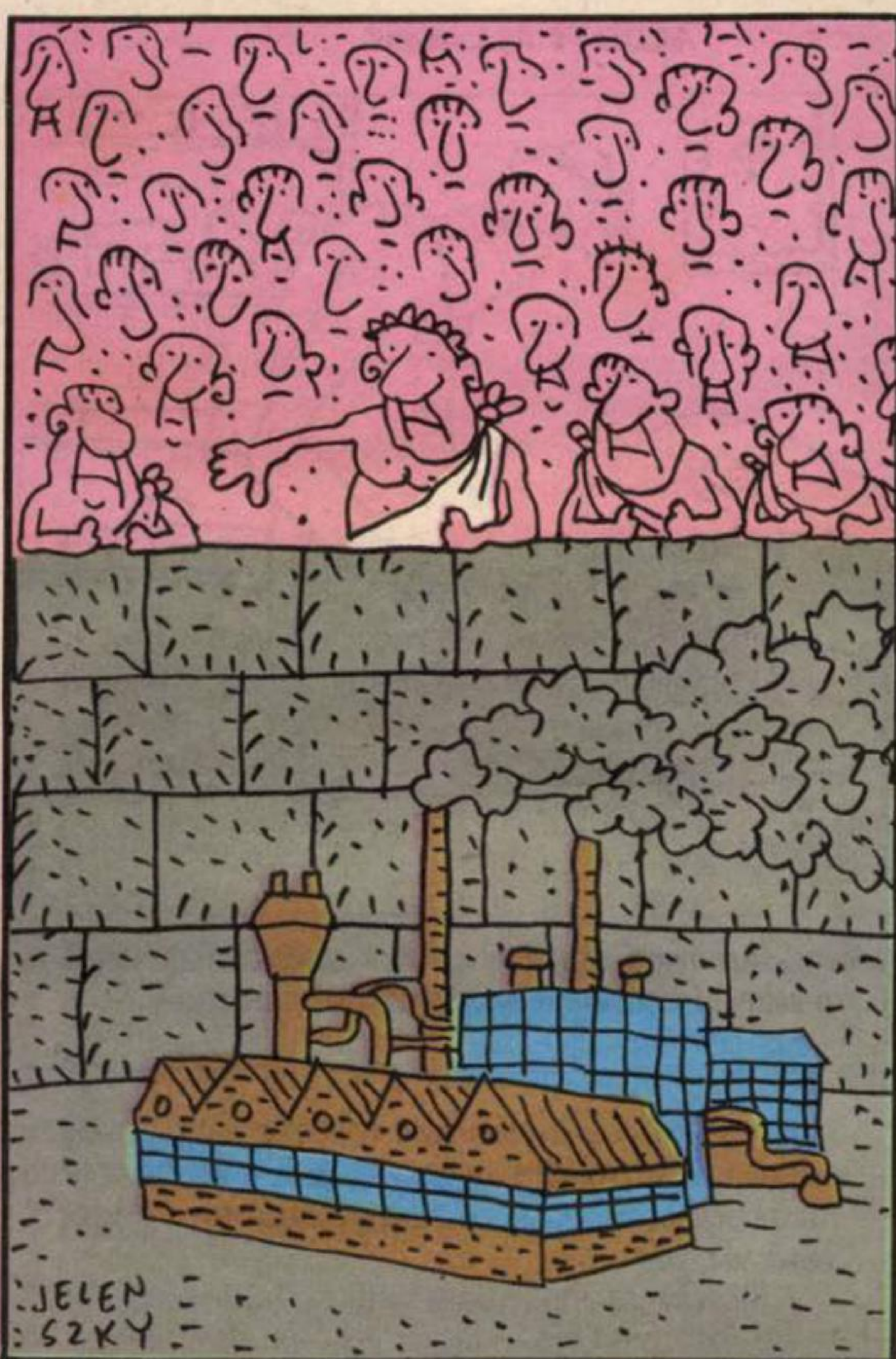
(BODNÁR)

MUNKAERŐ-ÁTHELYEZÉS

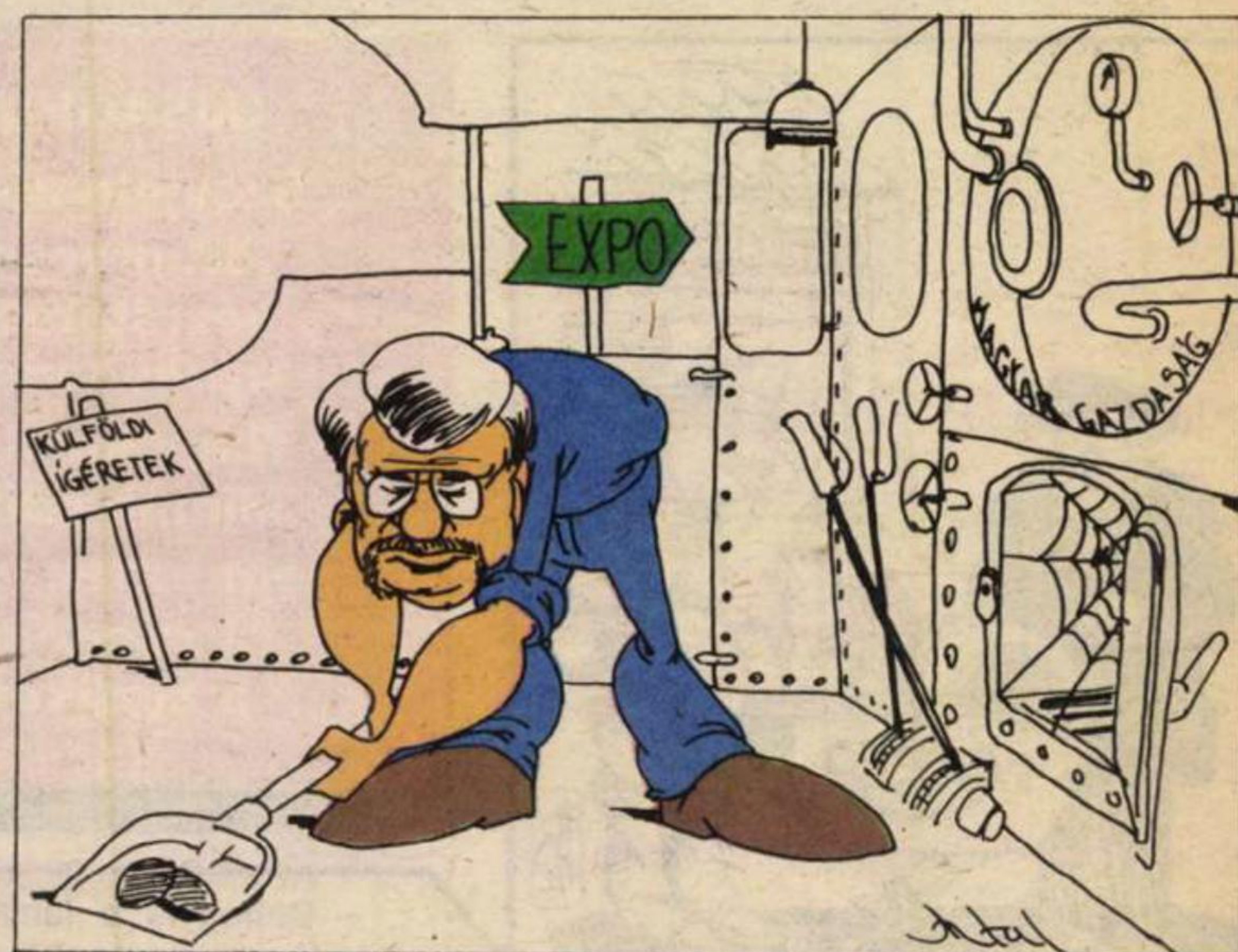

- El van bocsátva. Nagy a létszám...

Csökken
az infláció
üteme

NANA!
EZ NEKÜNK
MÉG MINDIG
UGRÁLÓS
POLKA...

- Ez a harmincmilliárd biztosan elég lesz!

NEM IGAZ!

Nem igaz, hogy manapság az utca ember egyfolytában busong, szorong, közönyös.

Nem igaz, hogy nem érdeklí semmi és senki.

Nem igaz, hogy elfelejtett örülni.

Csörög a csörög, acélmadzagon szép, nagy személyautót húz fel platójára a speciális tehergépkocsi.

Két kezeslábba bújó szakférfi irányítja a műveletet, hátratett karral egy akkora rendő ad törvényes háttérrel, mint egy konyhakredenc.

El fogják vontatni a bűnös járgányt, mert tilosban parkolt, vagy más bűnt követett el.

Nyolc-tíz járókelő most nem jár és nem kel, hanem önfeledt, leplezetlen örömmel figyeli az akciót.

- Ez legalább ötszázba bele fog kerülni a pasasnak, amikor kiváltja - jegyzi meg egy szemüveges öregúr.

- Tata, meg van maga huzatva?! - érdeklődik fülig érő szájjal egy ifjú hölgy. - Még hogy ötszáz?! Legalább egy ezrest kell leperkálnia.

- Minimum - helyesel boldogan egy középkorú háztartásbeli. - Először jön maga a bünte-

tés, ugye. Ahhoz jön az elszállítás. Meg jön a tárolás. Arról már nem is beszélek, hogy mit kell neki telefonálni, amíg megtudja, hogy kik vitték el, hova vitték. Szerintem két Bartókkal sem ússza meg.

Tisztviselőforma néző csatlakozik a licitáláshoz.

- Járulhat még ehhez tetemes javítási költség is. Láthatják, nem forognak a kerekek, az ipse totál behúzta a kézféket, ez biztos kárt tesz a gumikban, de lehet, hogy a szerkezetben is. Na és lemeget a glazúr pár helyen fuvarozás közben, meg a telephelyen is. A gatyája is rámeget!

Nincs magyar átok, nincs viszály, vita, széthúzás.

Csak teljes egyetértés és elégedettség van. Talán még a rend őreit is szeretik mostan, hogy őrzi a rendet. Vigyáz, nehogy bárki megzavarja ezt az örömteli látványosságot.

Csak egy, csak egyetlenegy férfi áll a járdán komor, gondterhelt képpel. Pillanatonként pillant az órájára, tekintetében őszinte sajnálkozás.

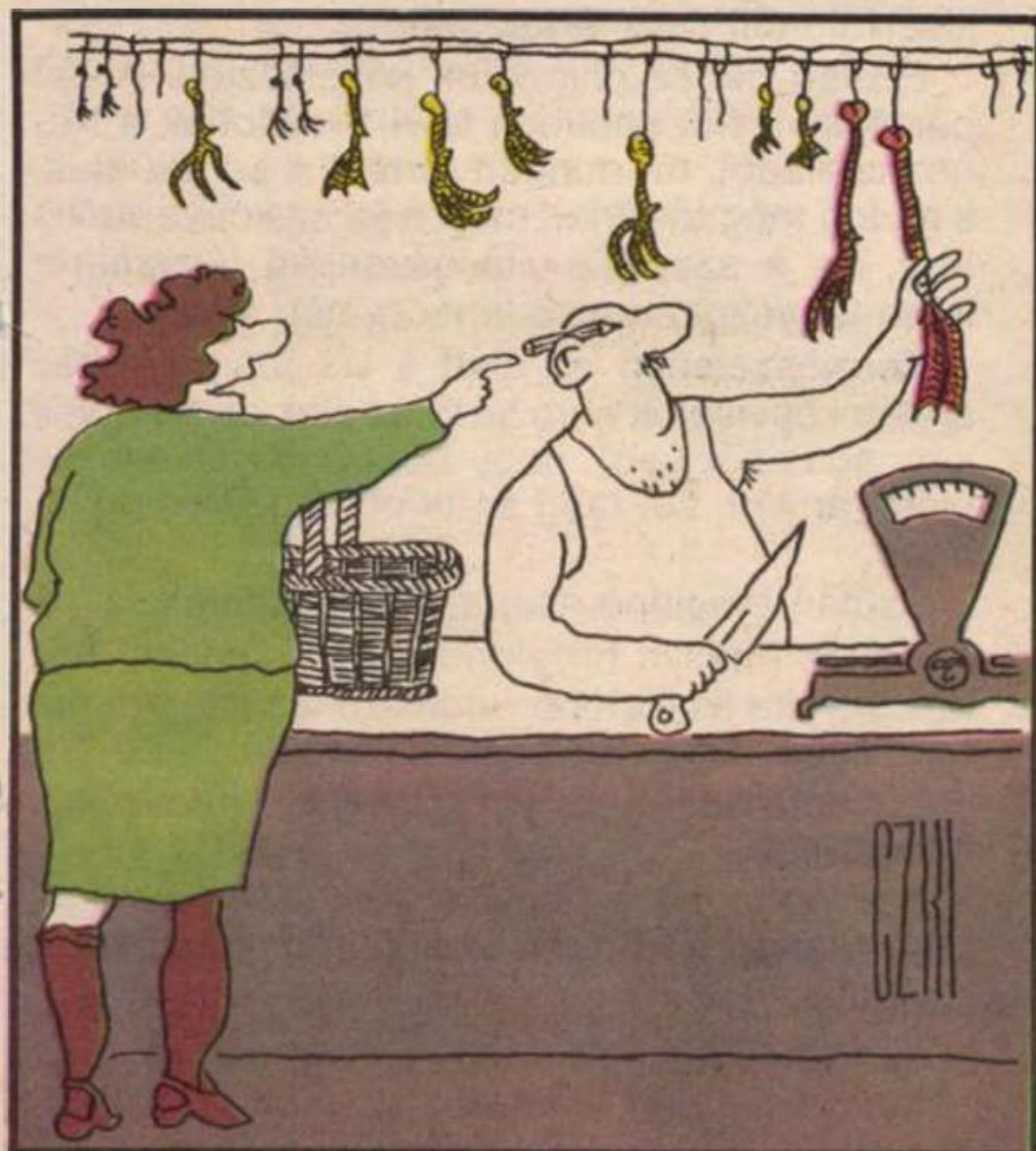
- A fene egye meg! - fakad ki végül. - De szívesen maradnék! De szívesen megvárnám, megnézném a palit, amikor idejön, és az Opel sehol. Hogy milyen pofát vág. Dehát tizkor tárgyalásom van.

Legyint, dühösen távozik.

Úgy látszik, azért olyan nincs, hogy mindig mindenki maradéktalanul örüljön ebben a honban.

KÜRTI ANDRÁS

NEW SPECIAL SHOP

GYÓGYSZERNEK HASZNÁLJÁK AZ UNIKUMOT A JAPÁNOK!

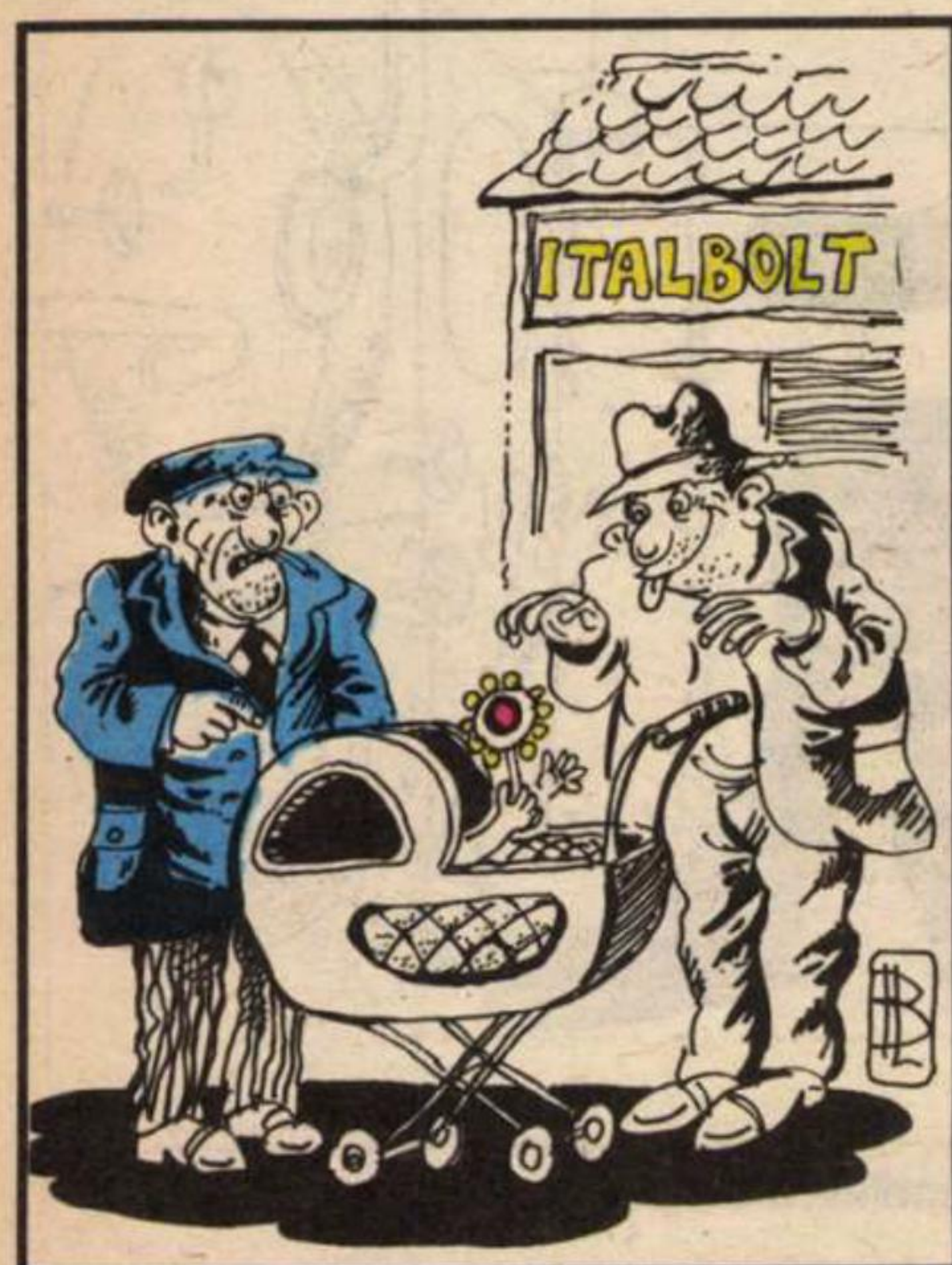

– Anyukám, csak egy kis orvosságot ittam...

SZIGORÚ KÖZÚTI ELLENŐRZÉS

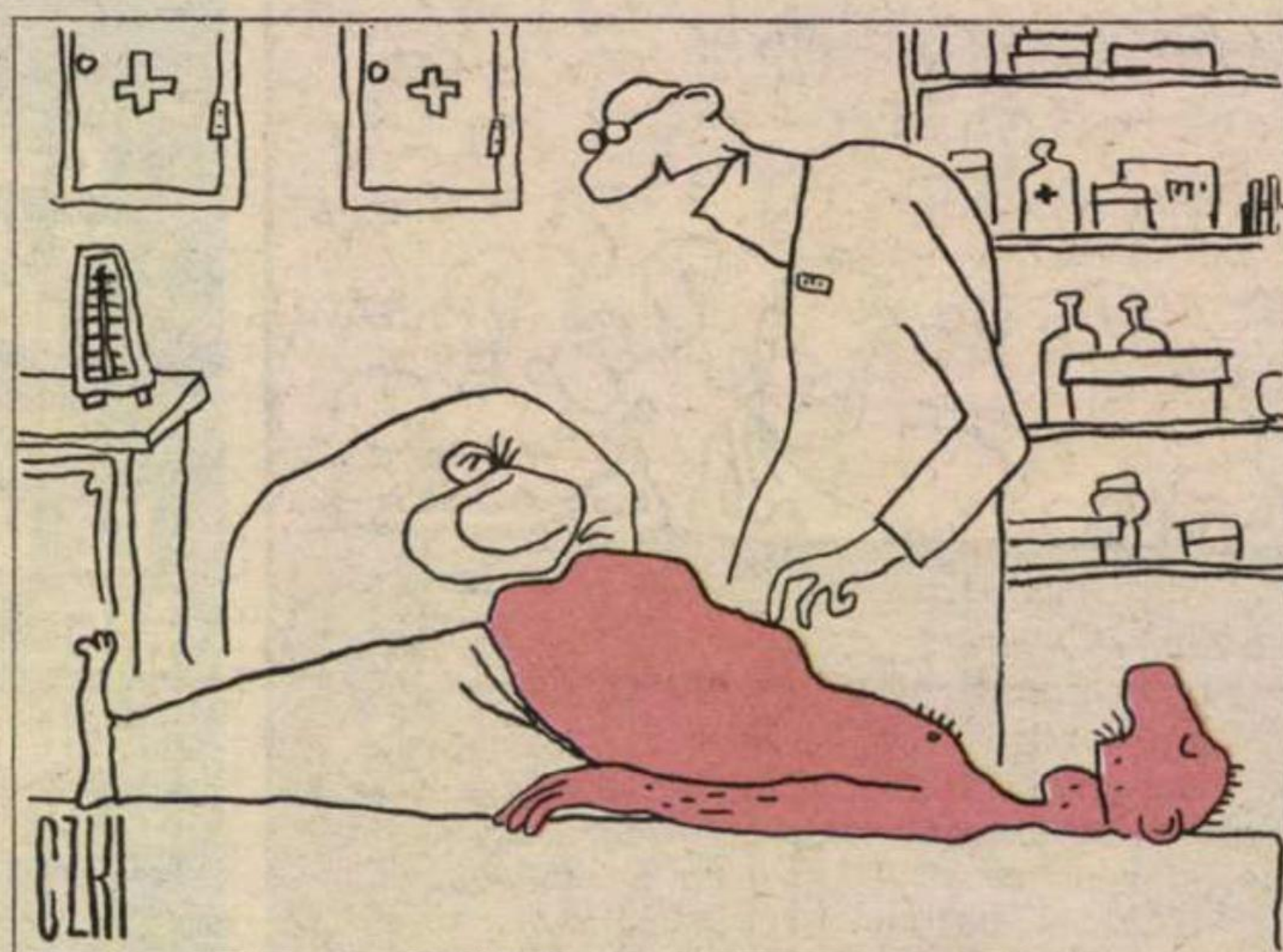
– Okmányok, iratok rendben, alezredes úr, pihenj, szerelvényt igazíts!

ÚJSÁGHÍR:
Szovjetunióból
jött orvosok
kézrátétellel
gyógyítanak.
Nagy kunszt!
Mintha eddig
nem tették volna
rá mindenre
a kezüket!

– Dehogyan a lányom, csak a feleségem részt vett egy négyhetes fiatalító kúrán...!

ÁLDOTT ÁLLAPOT

– Állítólag álmában megjelent a sárga angyal, és közölte vele, hogy kilenc hónap múlva lesz egy Opel Corsája

A rizonában négy férfi és egy nő részvételével kezdetét vette egy kísérlet, a Biofalu. A résztvevők két évig laknak majd a sivatagban, egy erre a célra épített épületegyüttesben, teljesen elvága a külvilágtól. Csak azt ehetik, amit megtermelnek. Még minitengerük is lesz, a modern technika vívmányairól nem is szólva.

Eddig a hír. Megtisztelő, hogy az amerikaiak ilyen kísérletbe kezdtek. Egy dolgot nem szabad elfelejteni. Ez az ötlet is tőlünk, magyaroktól származik...

Két évvel ezelőtt, egy borús októberi napon, hosszas előkészületek után, amikbe még az IKV-t is bevonták, a Lámpagyár utca 43-ban, egy szoba-konyhás lakásba befalazták a Kenéz családot.

Két év! Milyen hosszú idő! Egy kőművesbrigád, hat párt képviselői, két pártonkívüli orvos és újságírók hada várakozik a befalazott ajtó előtt. Vajon túlélte a Kenéz család a kísérletet? És ha igen, milyen állapotban vannak most? Hogyan fogadják majd az ez idő alatt lezajlott változásokat? Kérdések, amikre még nincsen válasz.

A hat párt képviselői végre megegyeztek: egyszerre felemelik a kezüket, és akkor elkezdhetik munkájukat a kőművesek.

Nehéz pillanatok.

Egy parlamenti interpellációkon edzett politikus a könnyeit törölgeti. Lassan szabaddá válik a bejárat.

És ott áll a Kenéz család épen és egészségesen, valami fantasztikus derű sugárzik róluk. Az orvosok elvégzik a szükséges rutinvizsgá-

latokat. Utána a hat párt képviselői helyet foglalnak az egyetlen szoba északi oldalán, közvetlenül a tenger mellett.

Kezdetét veszi a sajtótájékoztató. Kenéz apuka áll az újságírók keresztútjében.

Elmondja, az eltelt két év hatalmas változásokat hozott családjuk életében. A kis Kenéz Pityukának elmúlt az asztmája, ami jórészt a szekrényben létesített búzamező szorgos művelésének köszönhető.

Kenéz anyuka, aki a kísérlet kezdetén hatvanéves tőpörödött anyókének látszott, most

BIOFALU

sudár harmincéves nő, annak ellenére, hogy negyvenöt éves.

Itt Kenéz apuka hirtelen abbahagyta beszámolóját, körbefutott a falakon és a mennyezeten, majd csinált hetven fekvőtámaszt, és minden lihegés nélkül kijelentette, hogy elmúltak a szívpanaszai.

Kenéz nagymama meg elfelejtette, hogy szenilis.

Kenéz apuka elmondta még, hogy hála a fejlett technikának, sohasem unatkoztak. Azzal a törődött, de még működőképes Vityaz márkájú, orosz, monohangszedős lemezjátszóra bökött.

Ez a két év nem volt minden nehézségek nélküli. Bár sokat horgászhattak a felettük lévő lakásból induló, s a nagyszobában tengerré váló víz partján.

Külön kiemelte még a falakon húzódó gomba-telep előnyeit is. Hatalmas sétákat tettek a felpúposodott parkettán, s híjával voltak minden gondnak-bajnak.

Bezártság érzetük sohasem volt, hiszen a kísérlet előtt sem jártak sehova.

Ezután nehéz pillanatok következtek. A hat párt képviselői sebtiben felvilágosították a Kenéz családot, mi minden történt a két év alatt, s mi fog még történni, mire a forint konvertibilis lesz, és a szociális piacgazdaság lágyzefirje fogja legyezgetni az istenadta nép arcát.

Természetesen ez alatt a kis felvilágosítás alatt a képviselők nem tartózkodtak olyan érvek kimondásától sem, hogy bolsi, liberálkommunista, anyád, sőt még az is elhangzott, hogy a tiedé.

Ezután meglepő események történtek.

Kenéz Pityuka hirtelen köhögni kezdett, Kenéz anyuka összetőpörödött, Kenéz nagymama meg rájött, hogy mégiscsak szenilis.

Egyedül Kenéz apuka őrizte meg fantasztikus nyugalomát.

Felnyalabolta a képviselőket, az orvosokat, meg a kőművesbrigádosokat, s kivágta őket a gangra.

– Viszlát, két év múlva! – üvöltötte.

Majd nekilátott befalazni az ajtót.

MURÁNYI MARCELL

A városka esze

– Figyelmezzünk a zord tényekre – kezdte intelmét a kisváros polgármestere – a kibővített testületi ülésen. – A pótválasztáson a négyezerkilencszázharminckét jogosult közül huszonkilenc fő adta le szavazatát. Még egy ilyen kudarc, és Nyírlakavár bekerül a Gineszbe. Mint negatív rekord. Világcsúcs politikai közönyösségben. Lesül majd a bőr a képünkről.

E gyászjelentést a fiatal jegyző is megtoldotta.

– A három helyi képviselőjelöltön kívül voksoltak még a közeli hozzátartozók közül a legközelebbiek, és néhányan a szavazatszedő bizottság tagjai közül, ha már úgyis ott voltak. Valamit tenni kell, hogy felrázzuk a népet.

– Pipsó! – ajánlotta Ziliák, a kéjenc agronómus.

– Az meg mi a fene? – kíváncsiskodott Bicegő Kis Mihály, a frissen visszaprivatizálódott cipészmaster.

– Kukucskálás. A szavazófülke oldalába lyukat fúrunk. Mögötte lenge lányok malackodnak. Pesten nagy divat.

A polgármester megrázta a fejét.

– Nálunk ez nem megy. Először is a morális erkölcs miatt. Másodszor azért, mert a lakosságnak csak egy részét vonzaná ide. Harmadiglan, akit idevonzana a pipsó, ki tudja meddig maradna bent a fülkében, korlátozva az ügymenetet. De a legfontosabb, hogy nem futná az önkormányzati kasszájának fővárosi hölgyek lehozatalára. A lyukat vessük el.

Doktor Juszticmord, a testület ügyvéd tagja kért szót.

– Vércukor. Vérvizelés. Ezeket kéne mérni a szavazóhelyiségben. Ingyen, persze. Üvegviszaváltással egybekötve, esetleg.

Erre már felcsattant a másik doki, Posztumusz Mátyás, meduniv.

– Nix vérvizelés. Nix vércukormérés. Nix ingyen! Mind a két készülék javítás alatt van. De mégha! Akkor is szükség lenne a kamara, a szakszervezet és az etikai bizottság jóváhagyására. Mire ez összejön, már rég túl leszünk a választáson. Azt meg egyenesen kikérem, hogy a díjtalan, karitatív és humanitárius egészségügyi szolgáltatást egyesek az üvegviszaváltással kapcsolják össze.

A továbbiakban jogi, pénzügyi, kegyeleti és egyéb indokok alapján elvetette még az önkormányzat, hogy a szavazóhelyiségben félkarú automatákat állítsanak fel, hogy diszkózenekar játsszon, hogy minden tizedik szavazó sorsjegyet kapjon, amivel kerti bútort nyerhet, hogy nonstop műsort adjon a megyeszékhelyi színház, és így tovább.

Csend. Általános szellemi pangás. Tökéletes tanácstalanság és letargia.

Ekkor nyitotta ki a száját a városka esze, Tauber patikus.

– Vegyük fel a jelöltek közé Szirbik Jeromost.

Hitetlenkedve meredt rá minden szem.

– Szirbiket?! – szörnyülködött a polgármester. – Szirbik Jeromost?! A milliomos kupecet?! A közismert orgazdát?! A munkásnyúzó?! Az uzsorást?! A liliumtiprót?! A leggyűlöltebb, legutáltabb személyt az egész városban?!

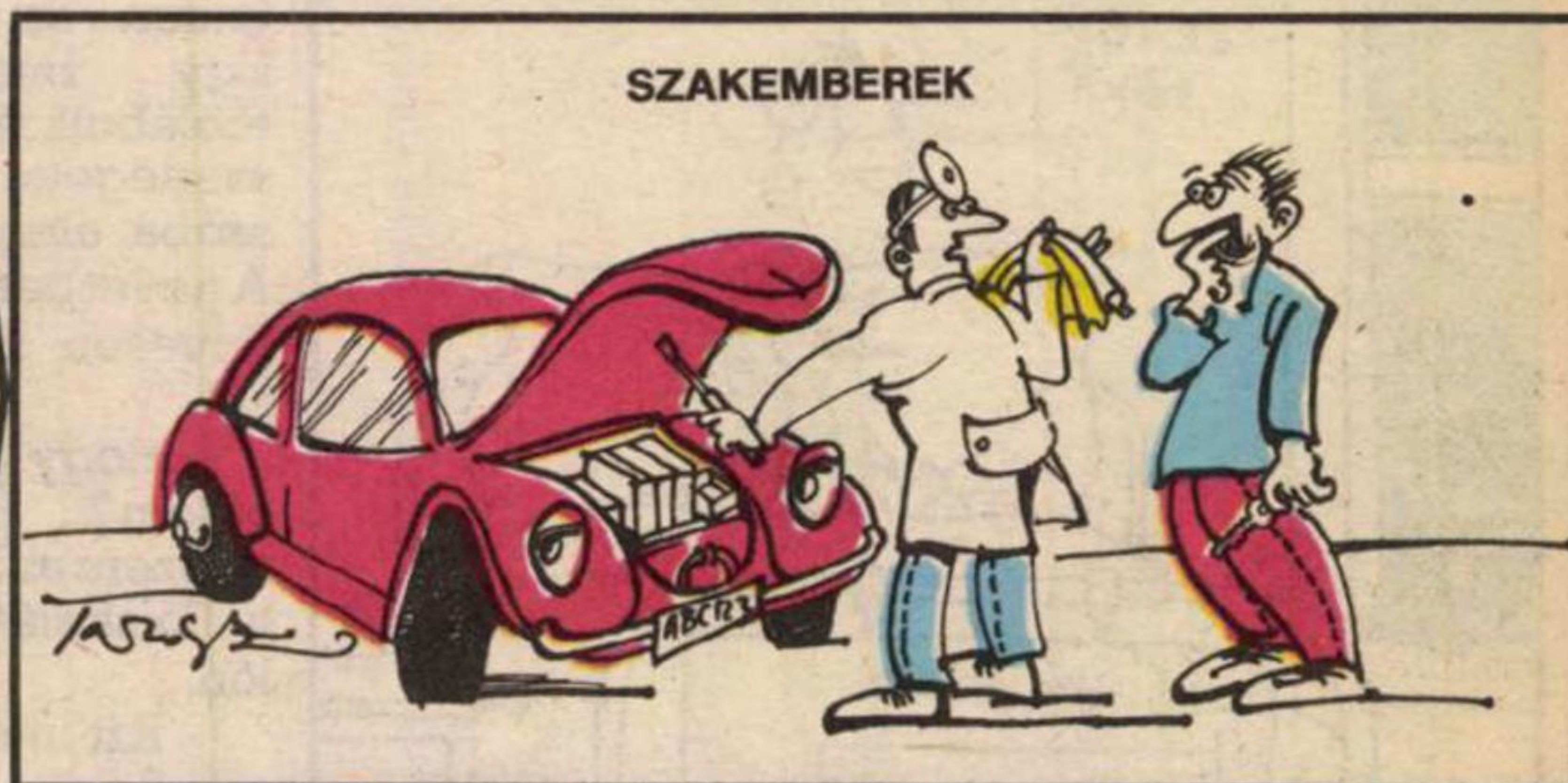
Tauber patikus, Nyírlakavár esze, bólintott.

– Pontosan. Nyakas, dacos nép a mienk. Senkire se szavaz szívesen, de valaki ellen, az már nagyon is megfelel a durcás természetének. Tódulni fognak, csak hogy más nevet húzzanak alá, ne a Szirbik Jeromosét. Úgy meglesz a huszonöt százalék, mint a pinty!

(KÜRTI)

– Itt a bibi!
Az előző műtét-
kor benne felejt-
ett egy töröl-
kendőt

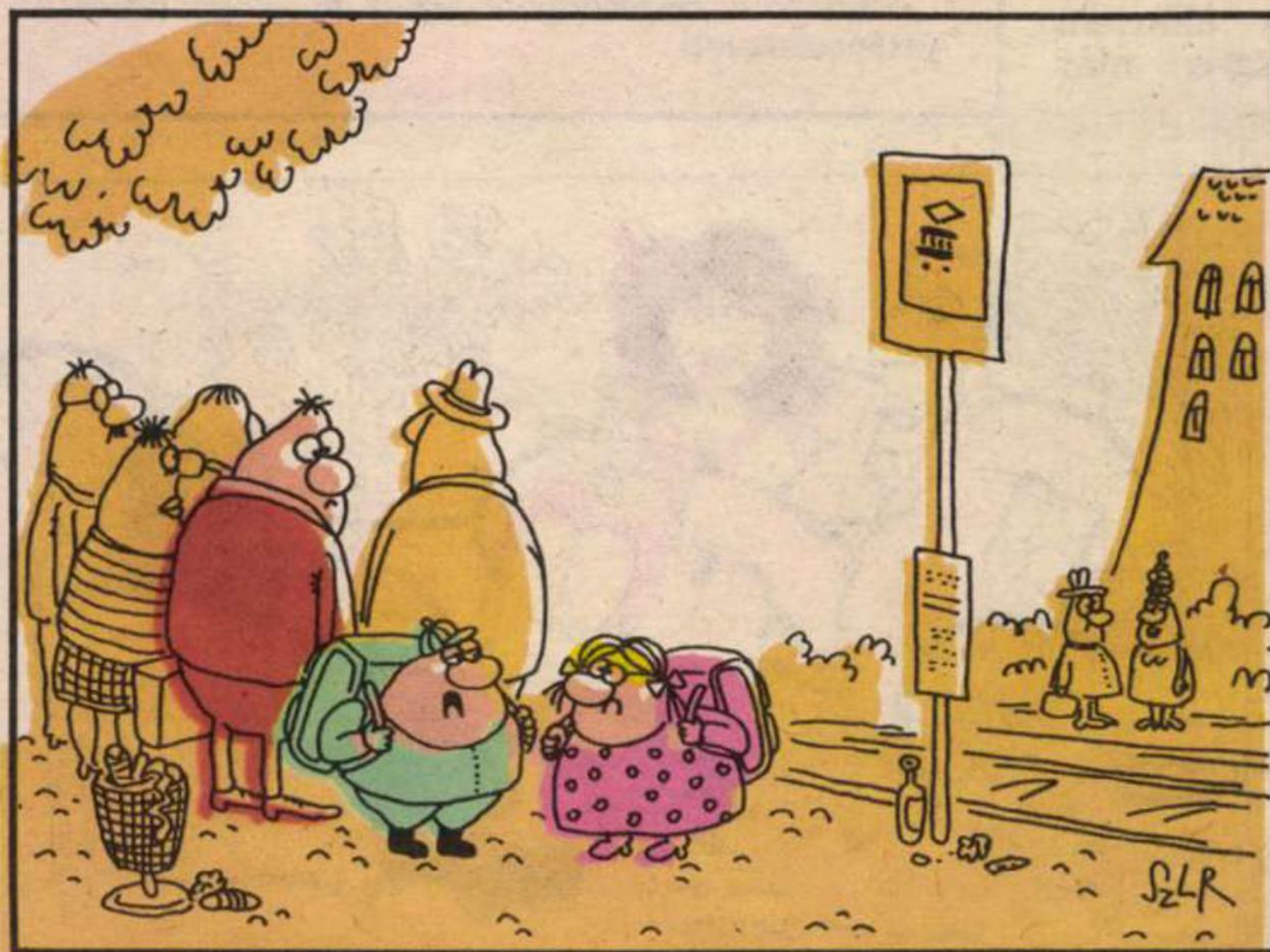

A Vízügyi Kurírban
olvastuk
MÉDIAHAJÓ-VONTÁK
TALÁLKOZÁSA TILOS!

Hirdetésekből fogja növelni
bevételeit a MÁV

REKLÁMMAL
A VASÚT FELÉ!

TANÜGYI HELYZET

– Dehogyan!... A jövő héten az átok lesznek éjszakai műszakban, mi délutánosok leszünk...

SZEXAKADÉMIA ELVÉGZÉSE UTÁN A RÁKÓCZI TÉREN

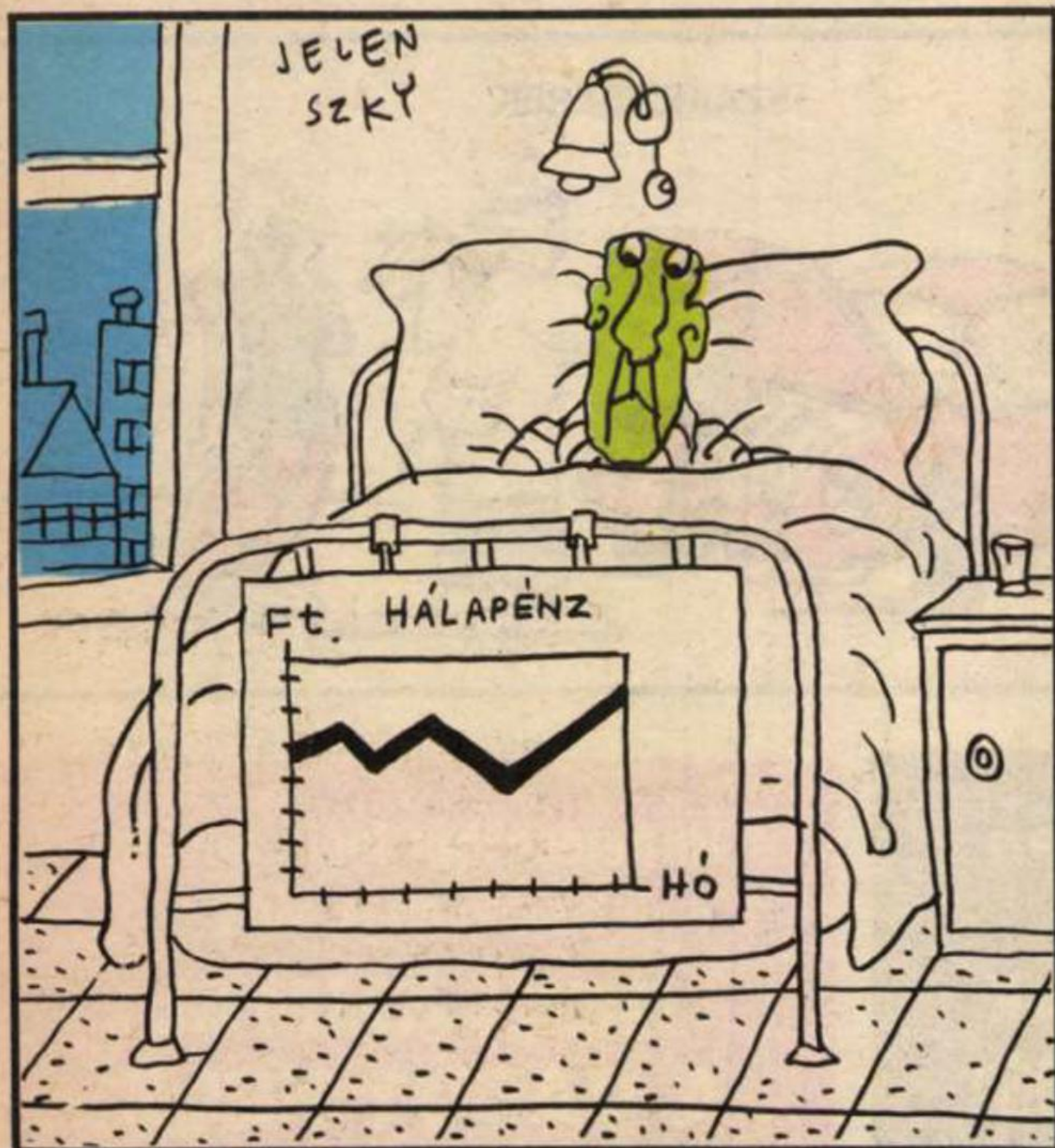

– Kezitsókolom, dr. Kovács Macát keresem!...

FÜRDŐLEÉPÍTÉS BUDAPESTEN

– Juszt sem engedek az igényeimből!

Tiszta viszonyokat az egészségügyben!
NA JA, A TISZTASÁG FÉL EGÉSZSÉG...

– Megtartjuk a múzeumi hónapot...

A JÉG HÁTÁN IS...

Azt a manust már hetek óta figyelem. Minden reggel megjelenik a kapualjunkban, két kézzel beletúr a kukába, aztán, ha talál valamit, szemének vízenyőiben gyermeki öröm csillan, térdei szabályosan citerázzák a kétnegyedét, majd kincseit belegyömöszöli balkáni küllemű szatyrába és távozik. Útközben még elgáncsolja az újságkihordót, összeszed néhány napilapot, aztán a jótékony hajnali derengést kihasználva eltűnik a sarkon.

A múlt kedden nappali fényben is megpillantottam az emberemet. Egy buszmegállóban téblábolt, és a csikkeket szedegette. Gondoltam szóba elegyedem vele. A nevét nem árulta el, de szívesen beszélt magáról.

– Hogy mi a foglalkozásom? Éppen most végzem az Életművészeti Főiskolát, gyorstalpalón.

– Ezt meg hogy értsem?

– Úgy, hogy guberálok, elcsórok ezt-azt, néha zsebelek, és ha rajtakapnak, akkor gyorsan eltalpalok onnét.

– Volt már dolga a rendőrséggel?

– Ugyan... Ők nem nagyon vállalnak guberalást, mert náluk nagyobb a lebukás veszélye.

– Hm. Azt akartam kérdezni, volt-e már büntetve?

– Még soha! Tudja, én úgy dolgozom, mint a villám.

– Olyan gyorsan?

– Olyan cikkcakkban!

Mint ahogy a legfrissebb átkosban a nyúl szaladt, amikor a munkásörök lőttek rá.

– Lakása van?

– Egy utcai postaládában alszom.

– És ez kifizetődő?

– Naná! A hozzám behajigált levelekkel elbalagok a címzettekhez, és némi borra való ellenében kézbesítek.

– Megkérdezném, mennyit keres evvel havonta, ha nem titok?

– De titok.

– Akkor másképpen teszem fel a kérdést. Vannak-e anyagi gondjai?

– Nos, a válaszom rövid és velős: csontot eszünk. Mármint én és az oldalbordám.

– Ezek szerint van felesége. Ő hol lakik?

– Közvetlenül melletttem, egy lottós ládában.

– S a nagysasszony-nak mi a foglalkozása?

– A Justitia-terv értelmében jelenleg munkanélküli, mert a rendszerváltás előtt az államapparátusban dolgozott. Takarítónő volt a Parlamentben, és, tudja...

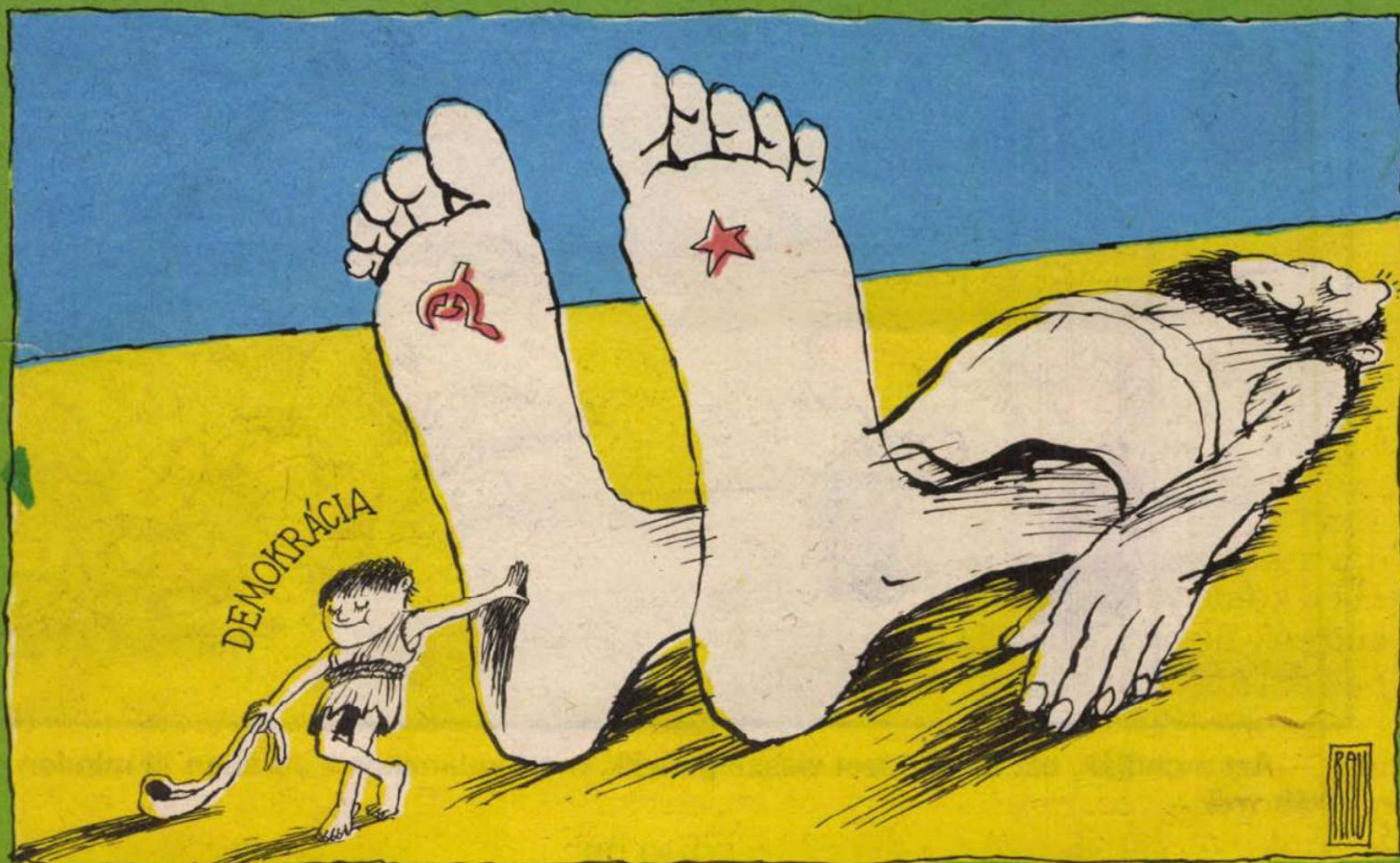
– Ne haragudjék, de itt a buszom... Jön?

– Nem, köszönöm. Majd taxival...

SZÜCS JÓZSEF

– Egyelőre csak lízingelni szeretném a lányát...

TORTA HELYETT

– Hogy van?
– Miért kérde? Beszélgetni szeretne, vagy azt akarja, hogy panaszkodjam?
– Hűűű! ...Akkor, ha lehetne, inkább beszélgesünk.

– Magyarul, vagy más nyelven? Merthogy magyarul újabban már csak veszekedni szoktunk!

– Kétéves létére elég pesszimista! Nem gondolja?!

– Sokszor magam sem tudom, hogy mit gondoljak. Amikor még népköztársaság voltam, „direktre” voltam hangolva. Miután köztársaság lettem, átkötöttek alternatívra. Amikor a világ elé léptem, tust húztak! Sajnos, amilyen lelkesítő volt a tus, olyan lehangelő a kontaktus. Úgy érzem magam a nyugati „nagybácsikkal”, mint Mátyás királyunk az okos lánnyal; aki jött is, meg nem is, fel is volt öltözve, meg nem is és hozott is ajándékot, meg nem is! Ígérték, hogy bemehetek az Európa-házba, aztán meg azt mondták, hogy még nem nőttem ki a gyerekszobát!

– Netán neveletlennek tartják?

– Lehet, de ők az okai! Ha már elment a keleti „tornatanár”, jöhetne helyette nyugatról egy nőrsz, esetleg egy madám! Különböző; ez nem is gyerekszoba, hanem egy átjáróház! Benyit ide boldog, boldogtalan. A múltkor úgy átjártak a törökök, hogy még ma is bizseregnek a határmenti idegvégződéseim!

– Hogyan áll a szomszédsággal?

– Ne provokáljon! Ha azt mondanám, hogy jól, akkor ezzel rögvést gyanút keltenék bennük. Ha azt mondanám, hogy rosszul, akkor azonnal beigazolódva látnák a gyanújukat. No meg a falak is vékonyak, nagy az áthallás, ... meg a félrehallás! Újabban úgy érzem magam, mintha táncházban lennék.

– Ezt meg, hogy kell érteni?

– Nézze! A keleti szomszédom már második éve járja a „botolást”. A déli szomszéd nemrég kezdte a „csúrdöngölőt” és az északi szomszédomnál is régóta tart már a „vízimanók tánca”!

– Kicsit sápadtnak látszik.

– Csodálkozik? Krónikus vitaminhiányban szenvedek. Leginkább a D-vitamin hiányát érzem. Tudja: dollár, deutsche-márka. Mostanában azzal biztatnak, hogy nemsokára konvertibilis lesz a valutám. Mit gondol; megérem?

– Bizzon benne! Egy ilyen „Kupa-meccsen” minden megtörténhet! De úgy látom, még a gyerekcipő van a lábán. Nem szorít?

– Hát nem egy szalamander, az biztos! De másra még nem telik. Viszont attól a régi „jancsiszeges” bakancstól még ez is százszorta jobb!

– Ha most egyet kérhetne, az mi lenne?

– Mondják, nincs egy tízmilliárdosuk elsejéig?

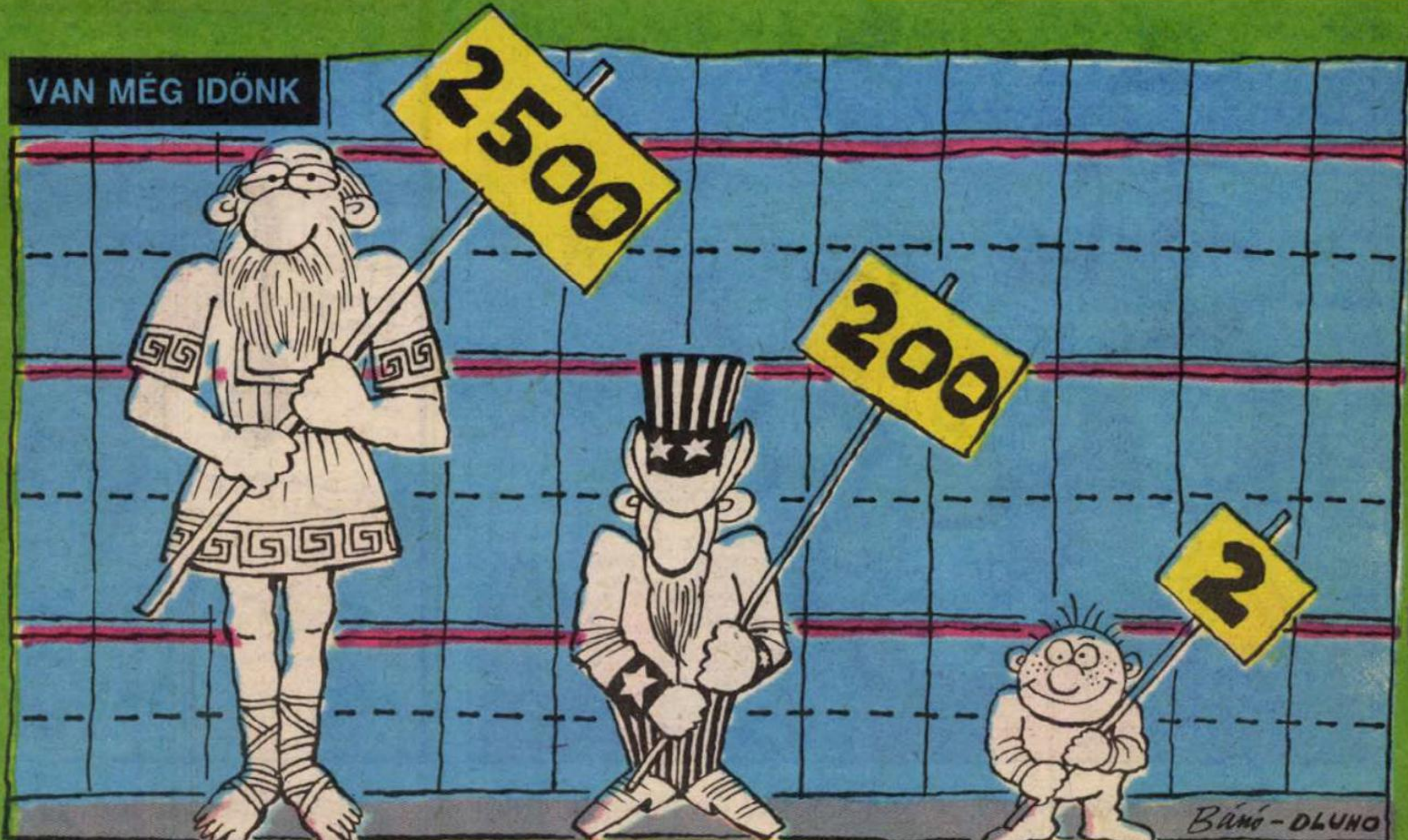
BODNÁR GYULA

Melyik
a kakukktojás?

1. VÖRÖS CSEPEL
2. VÖRÖS BÁRÓ
3. VÖRÖS BOR

... a köztársaság és a szociálliberó...

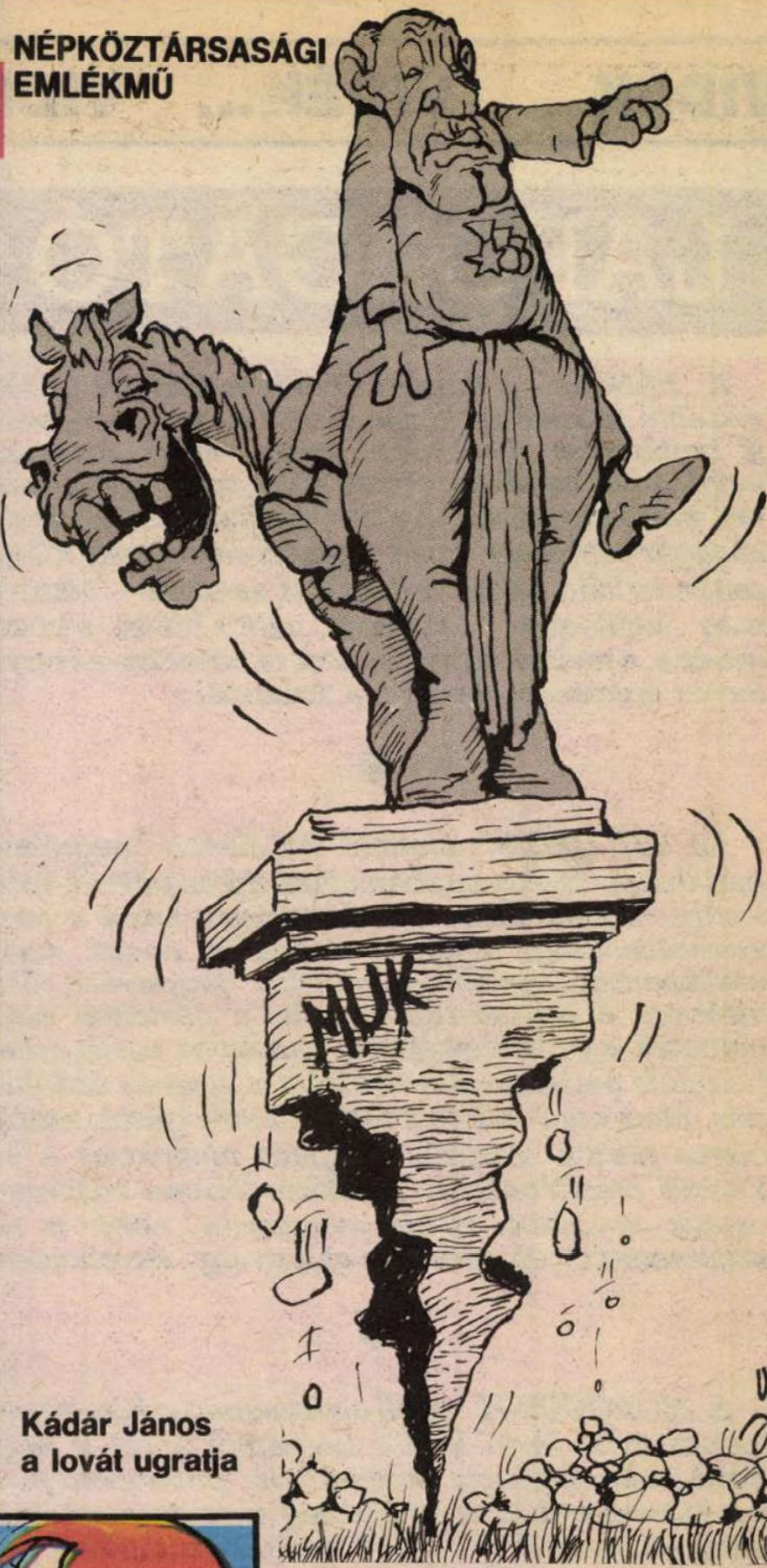

GÖRÖG

AMERIKAI

MAGYAR

NÉPKÖZTÁRSASÁGI
EMLÉKMŰ

Kádár János
a lovát ugratja

KÖZTÁRSASÁG

Akad, ki szárnyall, mára hevül,
élte kéjes mámor,
mikor jó társaságba kerül
végre. Béketábor
hajdani harcosa feledve
múltját illesztgeti
az új pártba, noha lehetne
– súlyát illetve – ... Mi?
Pufi lufi.

(W)

LAPOZGATÓ

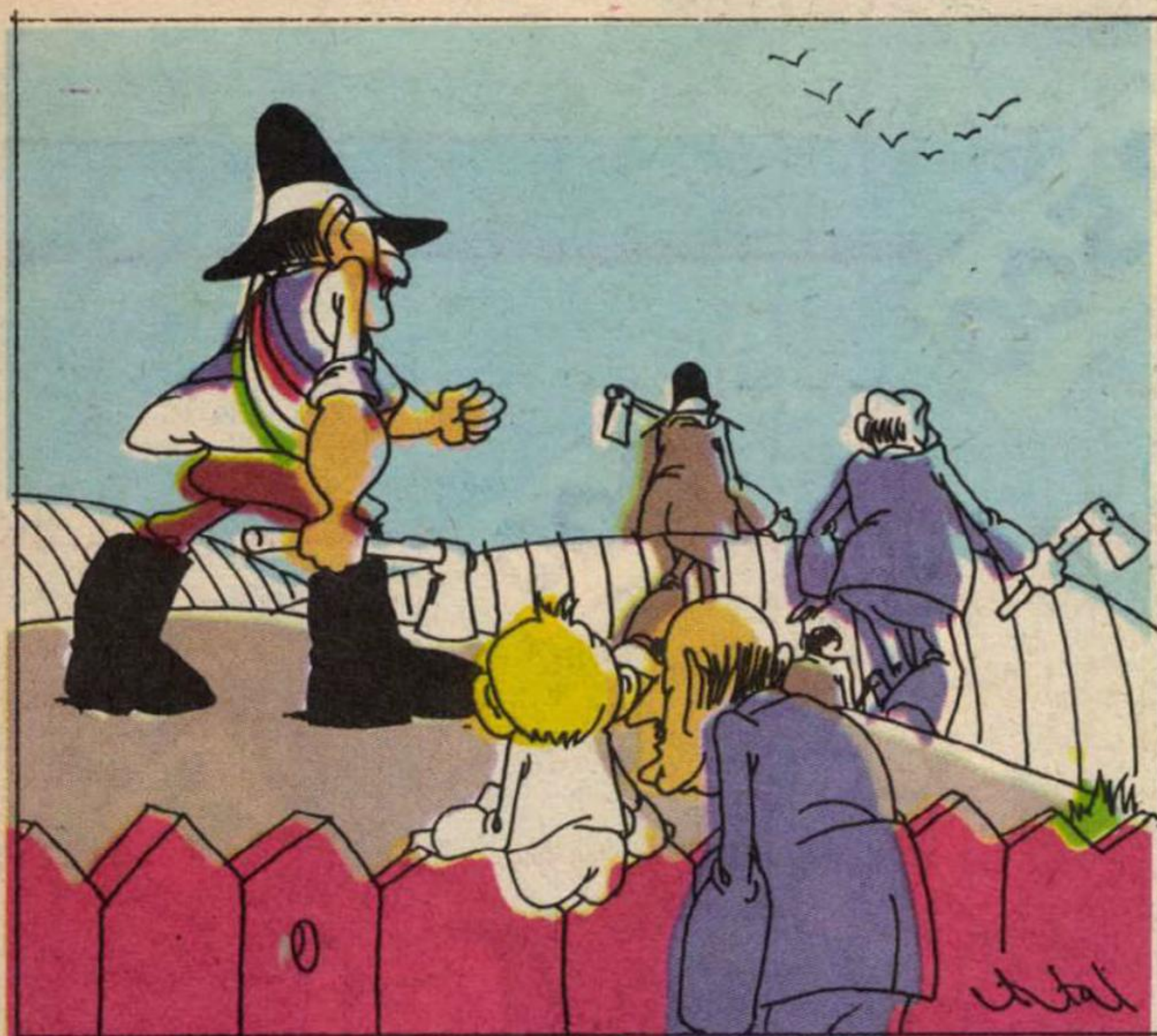
A „FÁNDLI”; a Szabad Kőműves Kamara érdekvédelmi és szakmai hírmagazinja drámai hangvételű bejelentést közöl arról, hogy válnak agresszív indulatokat keltőkké egyes régi, úgymond „veretes” szakkifejezések. A józan ész határán túli tüzelőanyagár-emelések miatt ugyanis manapság kifejezetten irritáló hatást váltanak ki az olyan – nemrég még „semleges” – fogalmak, mint a hőhíd, a hőszigetelés, a melegburkolás, nem is beszélve az egyik fontos építészeti elemről, a tűzfalról!

Az „ÚJ DIÉTA” címmel közelesen megjelenő parlamenti tájékoztatóban olyan titkos pártelképzeléseket szándékozik nyilvánosságra hozni a szerkesztőbizottság, melyek várhatóan heves vihart kavarhatnak a jelenlegi politikai dagonyázó állott vizében. A lap szerint ugyanis a pártokon belül nemcsak a politikusképzés, hanem az esetlegesen beinduló pankrátorképzés iránt is nagy az érdeklődés. Meg nem erősített folyosói suttogások szerint egyes pártok részéről szimpátia mutatkozik a két képzés összevonására is. Máris többen kezdeményezik az „Ebből is két szemeszter, abból is két szemeszter!” elnevezésű alapítvány létrehozását.

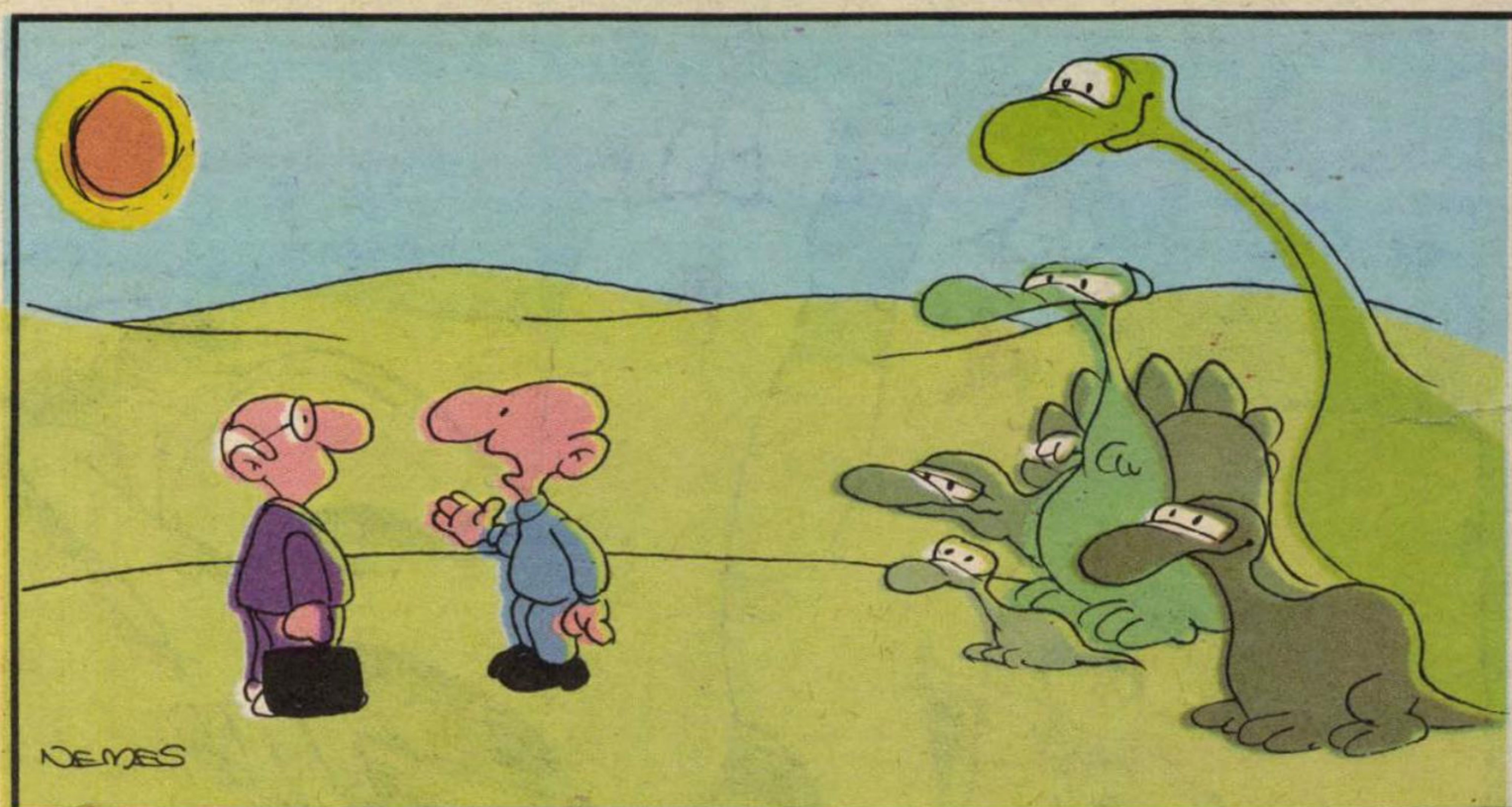
A „HÖRGHURUT” című egészségügyi heti-kórlap tudományos hírei között beszámol arról a nagy horderejű eljárásról, melyet honi pulmonológusaink fejlesztettek ki az emberiség energiagondjainak megoldására. A módszer legfantasztikusabb előnye, hogy abszolút környezetbarát, nem lyuggatja az ózonpajzsot és nem fenyeget nukleáris balesetek lehetőségével sem. Az eljárás nem más, mint a szénanáthában szenvedők speciális szélcsatornában való tüszőgtetése által termelődő „bioszél” áramfejlesztő generátorok meghajtására történő felhasználása!

Az „ALAMIZSNA” elnevezésű szociálpolitikai topimagazin számol be egy – a közelmúltban lejátszódott – megható eseményről. A zenei világnapon megrendezett idősek napján nyugdíjasok adtak koncertet nyugdíjasoknak. Mint ahogy arról a lap szociális gondoskodás és temetkezési hírek rovata együttes tudósításban beszámol, az állampárti nagy-nyugdíjasok ezúttal is elhúzták a kisnyugdíjasok „nótáját”!

(B. GY.)

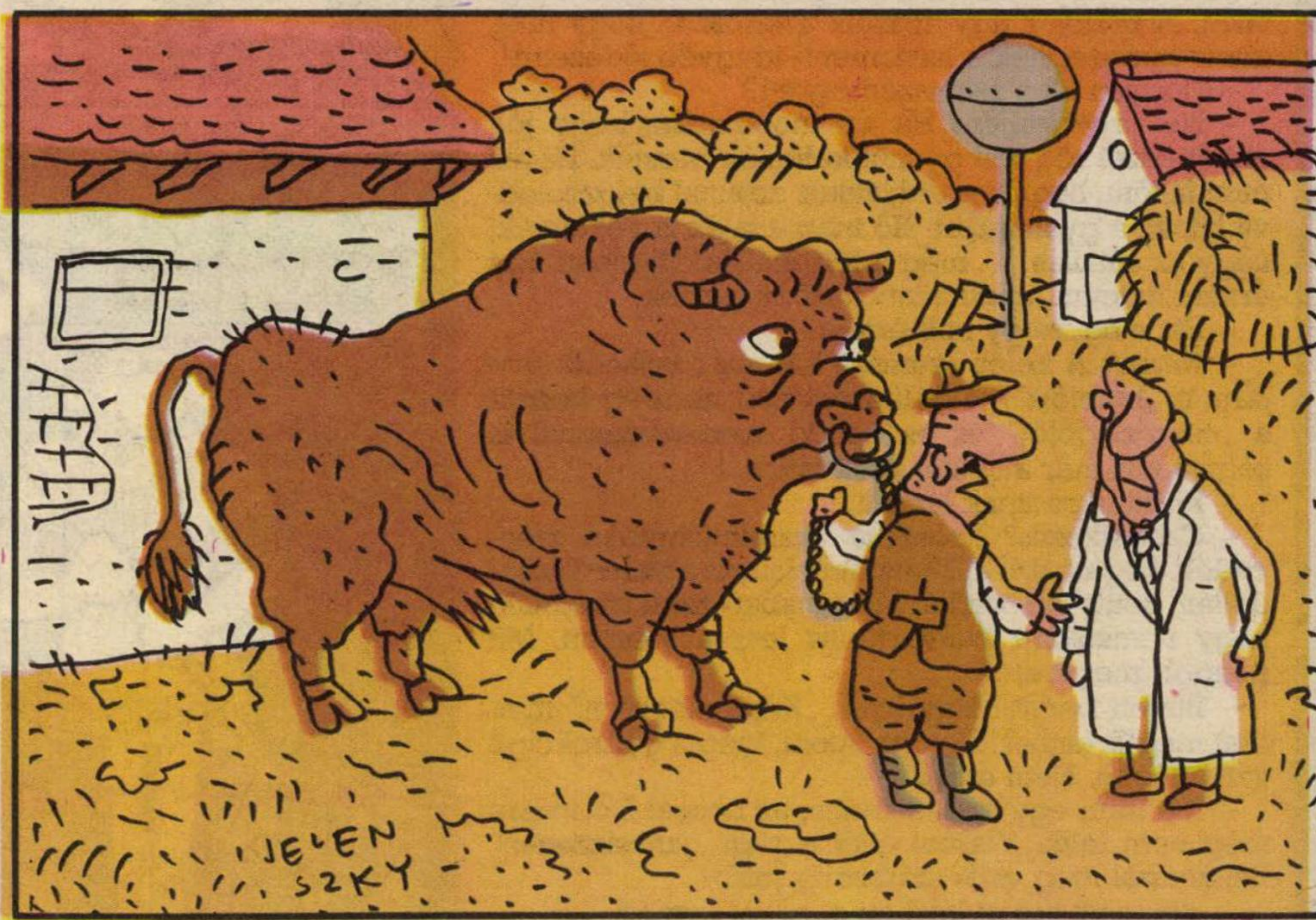

– Látod, kisonokám, ez a fejlődés! Az én időmbe’ még nem baltával szüretelték a szőlőt!

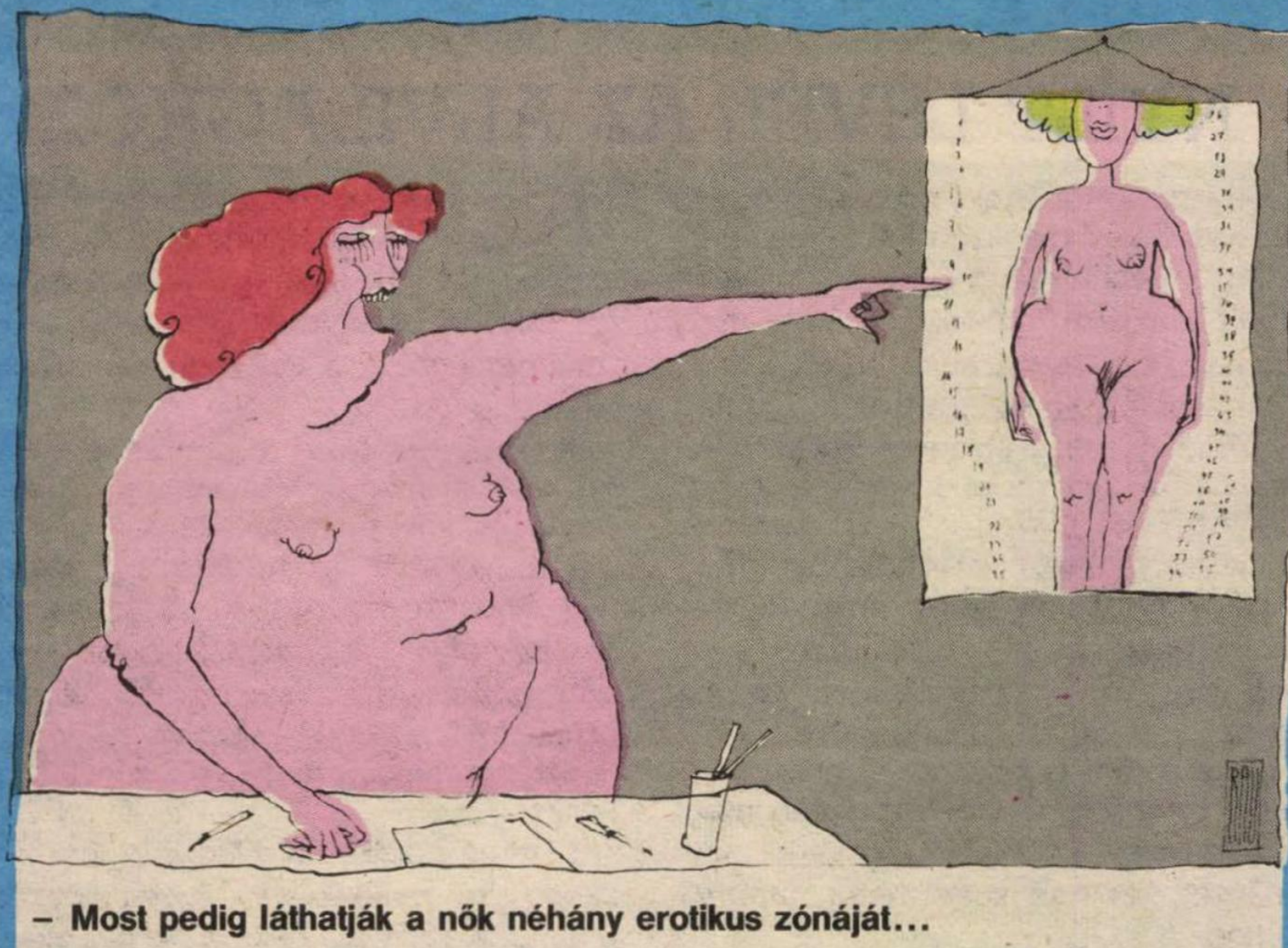

– Azt mondják, ezt az egészet visszaigénylik, mert valamikor a Jurában itt minden az övék volt...

FOLKLÓR

– Sajnálom szegény Bandit levágotni ezek miatt a közös piaci húskvóták miatt, doktor úr, nem lehetne inkább megtanítani a francia szerelemre?

– Most pedig láthatják a nők néhány erotikus zónáját...

A TÉMA AZ UTCÁN...

Szőtsy Géza, újhullámos filmrendező saját bőrén tapasztalhatta, hogy a téma az utcán lever.

Történt ugyanis, hogy a késő esti órákban a Rákóczi téren alkudozott B. Jolán hivatásos éjszakai pillangóval, tervezett dokumentum-drámájának kiszemelt szereplőjével, mikoris a testes művészjelölt váratlanul micsodán vágta a nagyreményű kulturális mérvadót. Aztán, még mielőtt az esztétaként is rettegett rendező megszámlálhatta volna a szeme előtt táncoló csillagokat, egy – a ringben, közönség előtt garantáltan tapsvihart kiváltó – ütessel aszfaltra küldte a magyar újhullám legfőbb apostolát.

B. Jolán az ütéshez hasonló szakszerűséggel vizsgálta át az alélt filmes holmiját. Éppen annak tárcájánál tartott, amikor a kultúrapostol kinyitotta szemét és elrebegte a keresztényi kérdést:

– Miért?

B. Jolán meghatódott.

Ott a földön az a rendező, az a cuki, nagyokos ember tőle, az ismeretlentől, a senkitől kérdez. Életében először valaki nem követel tőle, hanem kér. MAGYARÁZATOT!

Az elején kezdte.

Lesütött szemmel, piruló arccal vallotta be, hogy kezdetben ő is művészi pályára készült, de ígéretes színésznői képességeit nem bontakoztathatta ki, mert lelkiismeretlen, kegyetlen emberek – olyasmire hivatkozva, hogy egy rohadt csalónak a börtönben a helye – meggátolták művészte kiteljesedésében.

Szabadulása után közügyességét tette próbára.

Dicsekvés nélkül állíthatja, hogy egy bűvész sem nyit ki olyan hamar táskát, mint ő. Nagyszerű fellépései voltak, pályája felfelé ívelt, amikor azok a kegyetlen emberek

négy év letöltendőre ismételt elvonták művészetétől.

A feltolult emlékek könnyeket csaltak B. Jolán szemébe.

Szipogva mondta el, hogy mégis, ennek ellenére is szereti azt, amit most csinál. Itt is emberekkel foglalkozhat, izgalmat adkap, és persze anyagilag is jól jár. Elmondta még, hogy nem szereti a félembereket, a befejezetlen munkát. Éppen ott tartott, hogy:

– Ha valamit elkezdett az ember, azt be is kell fejeznie –, amikor újra szájon vágta a rendezőt, s mert valóban alapos volt, ugyanezt megismételte még ötször.

Szőtsy Géza az alsórakparton tért magához egy szál alsónadrágban. Átfutott agyán, mi is történt vele, és egyszerűen piszokul szerencsésnek érezte magát.

Önkéntelenül tört fel belőle:

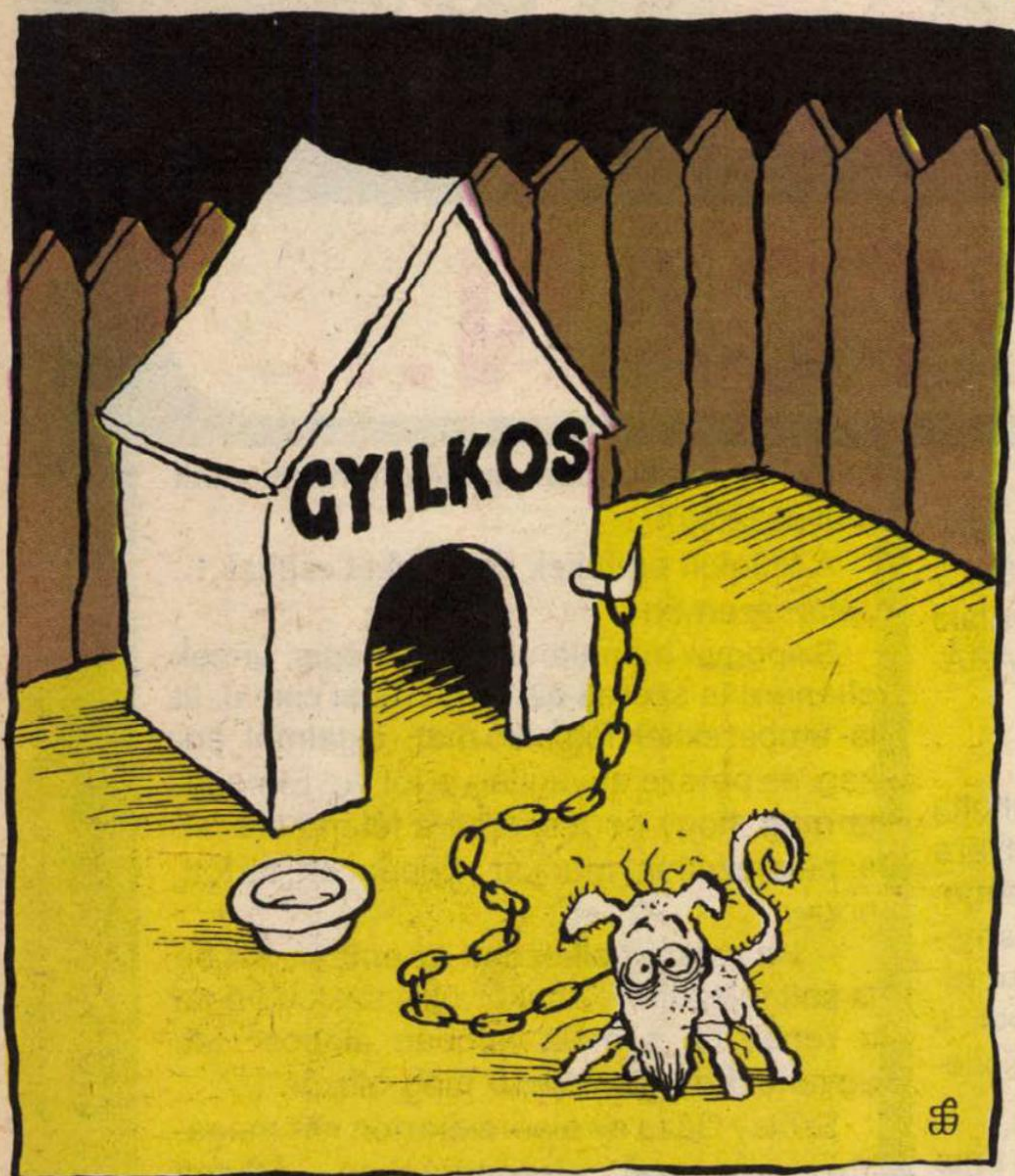
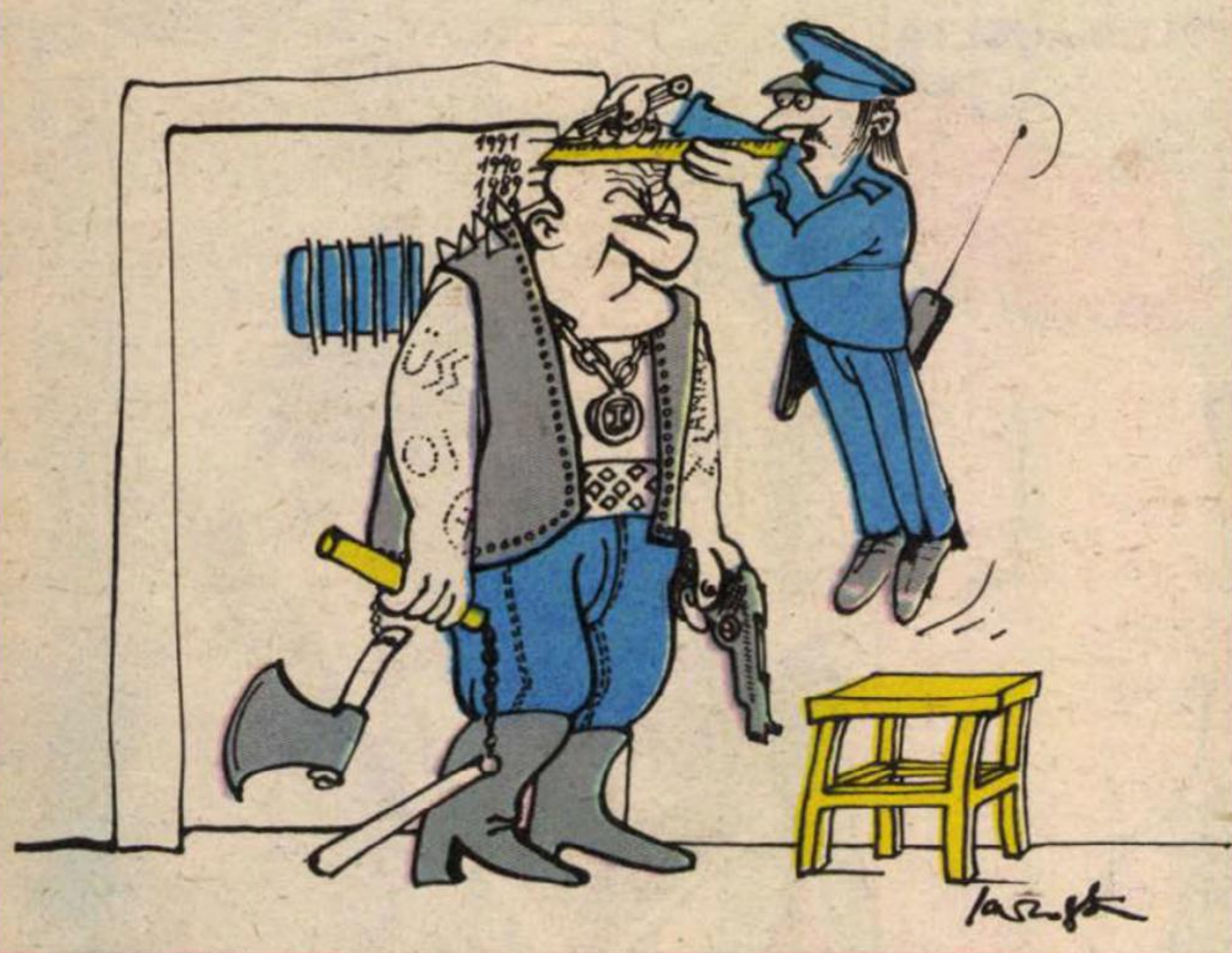
– Micsoda sztori!

FARKAS MÁRTON

– Na most mondd el, Szabó, hogy mit látsz!

NÖVEKVŐ BŰNÖZÉS

NYÍLT LEVÉL AZ ALVILÁGHOZ

Besurranó tolvajok, rablók és egyéb
bűnözők, kedves uraim és hölgyeim!

Önök közül valaki a múlt pénteken, délelőtt tíz óra tájban feszítővas vagy nagyméretű csavarhúzó segítségével kísérletet tett a lakásomba való bejutásra. Munkájának eredményességét csak az akadályozta meg, hogy feleségem odahaza tartózkodott, a zajt meghallotta, az előszoba ajtajához sietett és megkérdezte, hogy ki az. Mire ön válasz nélkül távozott, csak szerszámának nyomait hagyva ott a nyílászáró szerkezeten.

Megtérvén otthonomba, végighallgattam feleségem beszámolóját, megtekintettem a külsérelmi jeleket, majd tanácsot kértünk rokonoktól, ismerősöktől.

A. azt ajánlotta, hogy tétessünk fel még két zárat, még hozzá különleges külföldi szerkentyűt a meglévő alá és fölé.

– Nagyon helyes – mondta B. –, de meg kell vasaltatni az ajtófélfát is, meg magát az ajtót is.

– Mit számít mindez – kérdezte őszinte részvétellel C. –, ha a konyhaajtó mögé nem csináltattok rácsozatot, hisz lakóteretek a függőfolyosó felől is megközelíthető. A világítódudvarról már nem is beszélve.

– Többet ér a lélektani hatás minden mechanikus védelemnél – hívta fel figyelmünket D. –, vijjogó riasztót mindenhová!

E. csak mosolygott mindezen.

– Kutyát szerezzetek be! Nagytestű vérebet. Dán dogot. Dobermant. Doberfraut. Majd az elintézi a hívatlan vendéget.

A nagy betűs ábécé további tagjai

robbanó patront, szögesdrótot, kilincseket vezetett villanyáramot, könnygázt, személyi testőrt és még sok más védelmi eszközt és eljárást javasoltak, nem untatom önöket a részletes felsorolással.

A lényeg az, hogy az elmúlt hét során valóságos erőddé változtattuk át lakásunkat a sok jó tanács nyomán, nem volna célszerű, ha tételelesen ismertetnék önökkel minden új zárat, rácsot, reteszt, tolórudat, láncot, keresztgerendát, tankcsapdát, alarmírozó bigyót, ebet.

Szó, ami szó, nem volt olcsó mulatság.

Ráment a félretett pénzünk, amelyet betegség, költözködés, festés, rokonlátogatás, vagy más elemi csapás esetére spejzoltunk.

Ráment a feleségem három gyűrűje, az én karóráim, két szép szőnyeg, a mosógép, a porszívó, könyveim értékesebb része, jó pár bútordarab, nipp, értékesíthető ruhanemű.

Nem szeretem a nagy szavakat, de most úgy kong a lakás, mint a bázeli nagyharang.

Már csak ezt az írógépet kell bevennem a zaciba, ha kész leszek ezzel a levéllel, hogy az utolsó tartozásomat is kifizethessem egy cölöpverő kisiparosnak.

Ezért, ha mégis valahogyan sikerülne túljárniuk az eszünkön, ha mégis leküzdve minden hagyományos és modern akadályt valahogyan sikerülne bejutniuk a lakásunkba, szomorú meglepetésben lesz részük, elnézést.

Mi már teljesen kifosztottuk magunkat.

(kürti)

Két össze nem tartozó hír:

1. KERESETTEK A
HAZAI DESODOR-
KÉSZÍTMÉNYEK
2. ELSZAPORODTAK
A SPRAY-VEL
VÉGREHAJTOTT
RABLÓ-
TÁMADÁSOK

**Pintér
rendőrfőkapitány:**
„Az alvilággal
nem tárgyalok!”

**KISDODÓ, KASSZAFÚRÓ:
„DE HISZEN
NEM IS SZOKTUNK
TALÁLKOZNI...”**

Ha ön kacagó újságárusokat lát, ne csodálkozzék!

MEGJELENT A LUDAS MATYI '92-ES ÉVKÖNYVE! VEGYE, VIGYE!

KEDVES OLVASÓINK!

Íme, ismét fiatalabbak lettünk egy esztendővel. (Ráadásul egy olyan inflációs esztendővel, amelynek a fele is kettőnek számított.)

Azonban estéli fohászainkat, hál' isten, meghallgatták az égiek. Legalábbis felerészben: ha mindennapi kenyerünk ügyében akadózott is az ellátás, mindennapi gondjaink tekintetében okunk panaszra bizony nem lehetett.

Óh, mennyi-mennyi minden történt velünk, körülöttünk 1991-ben! Hogy egyetlen dolgot említsünk csupán: ellátogatott hozzánk a pápa, akit ezen az áldott randevún immár a Déli Hadseregcsoporthoz művészegyüttesének közreműködése nélkül köszöntöttünk...

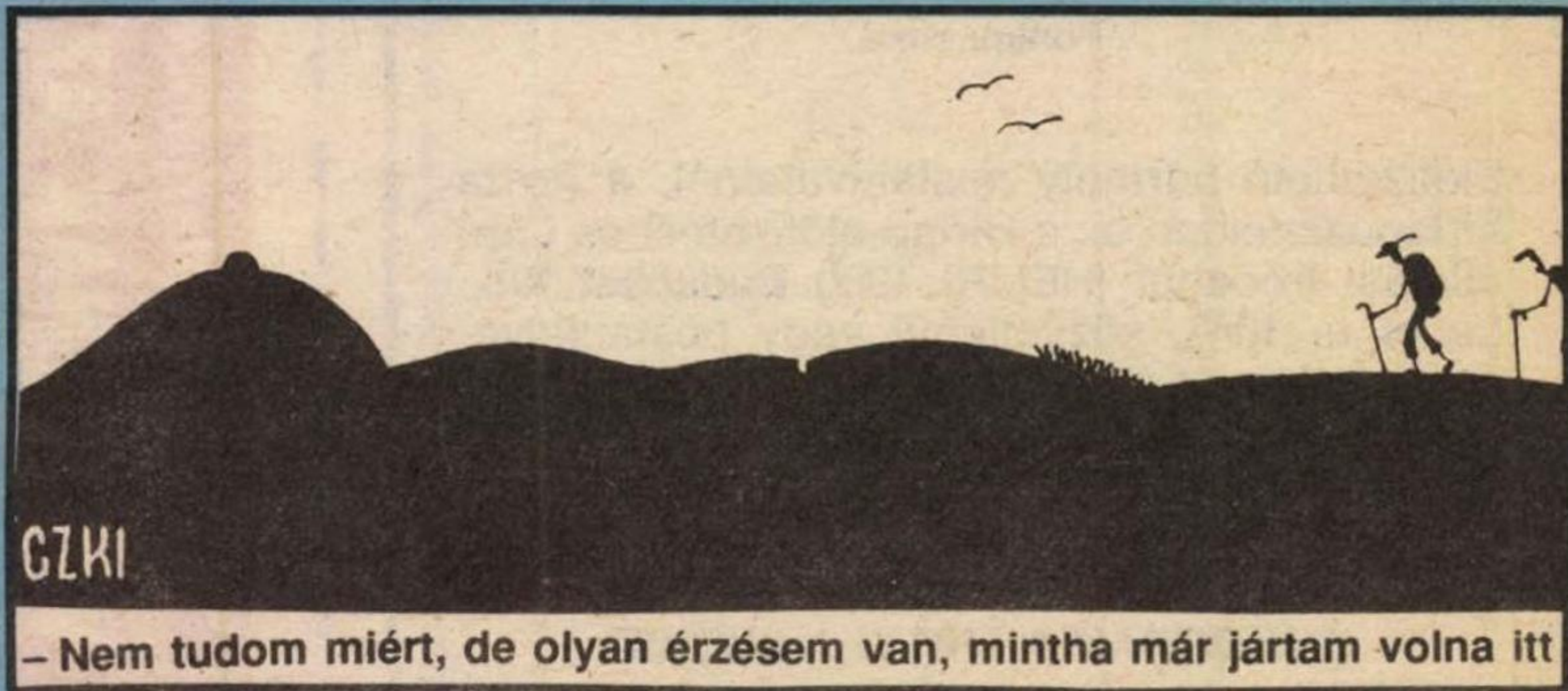
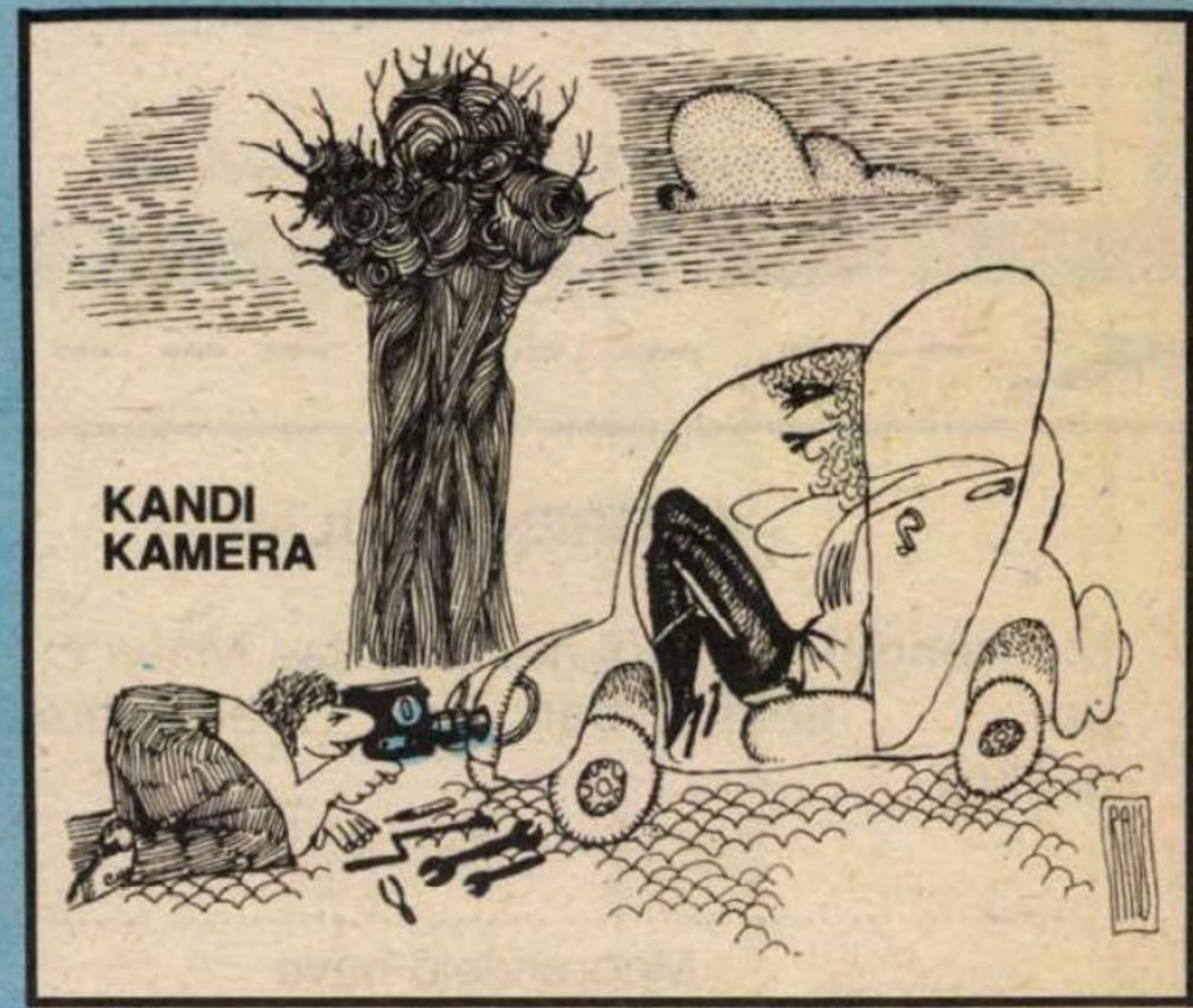
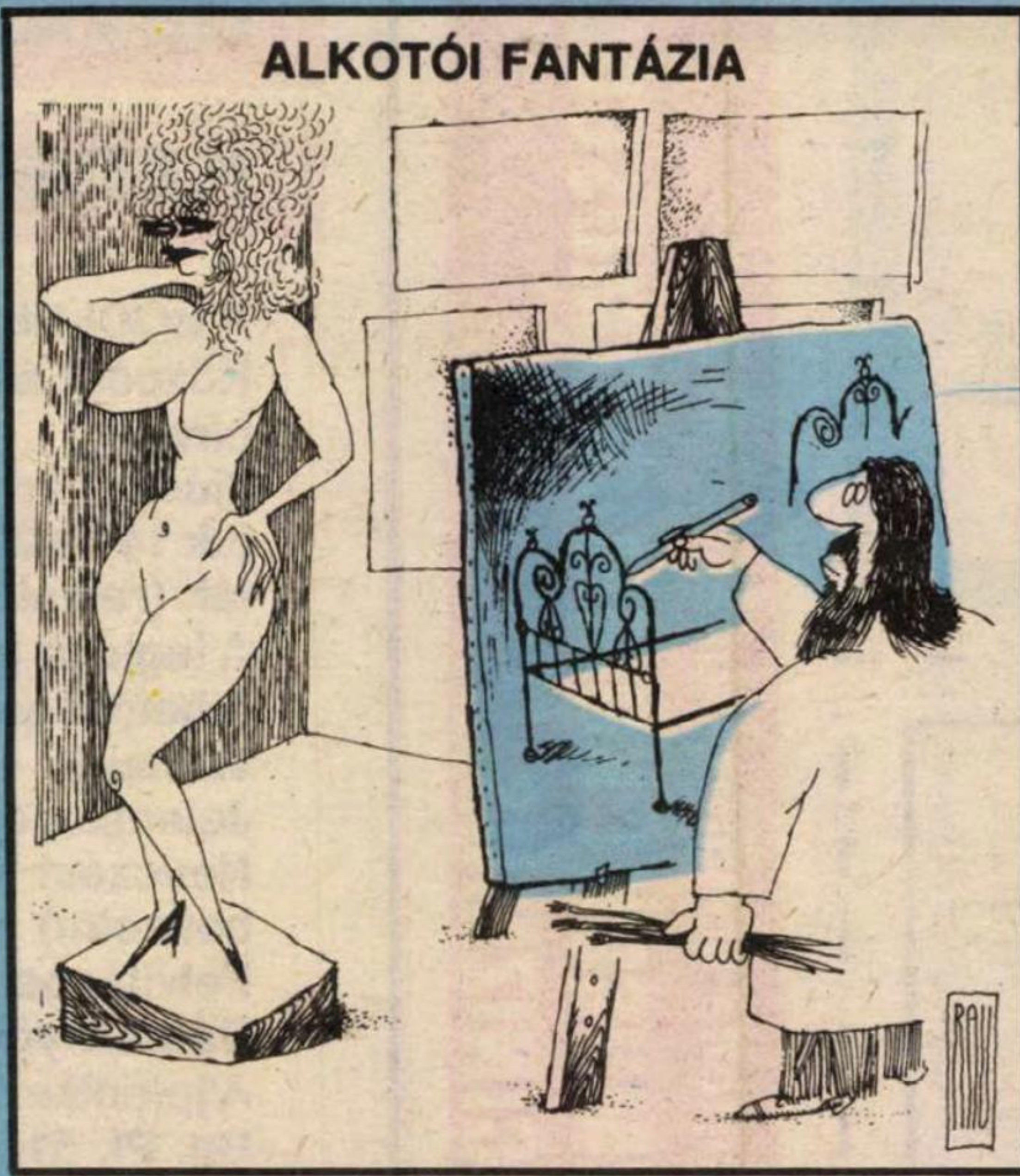
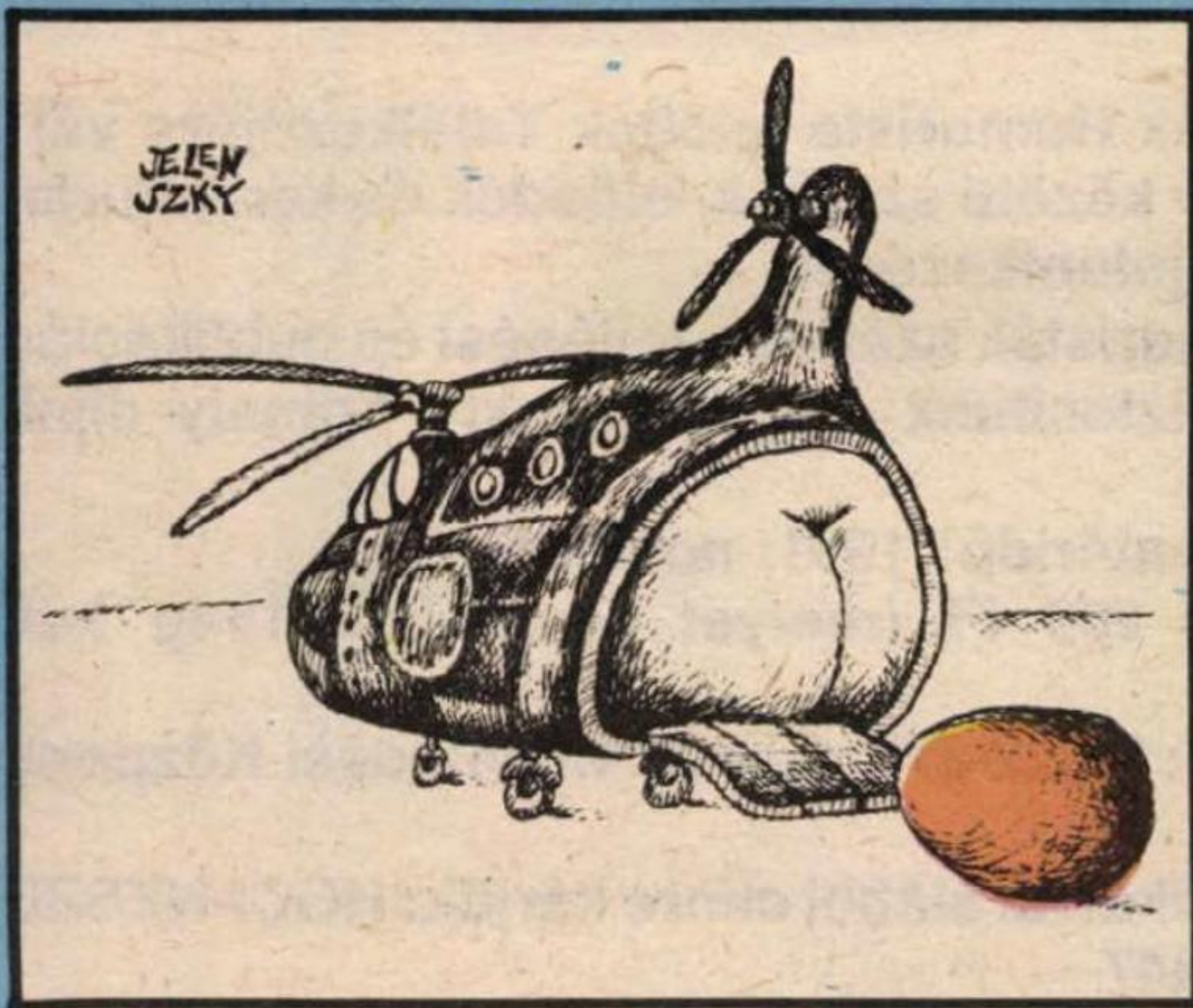
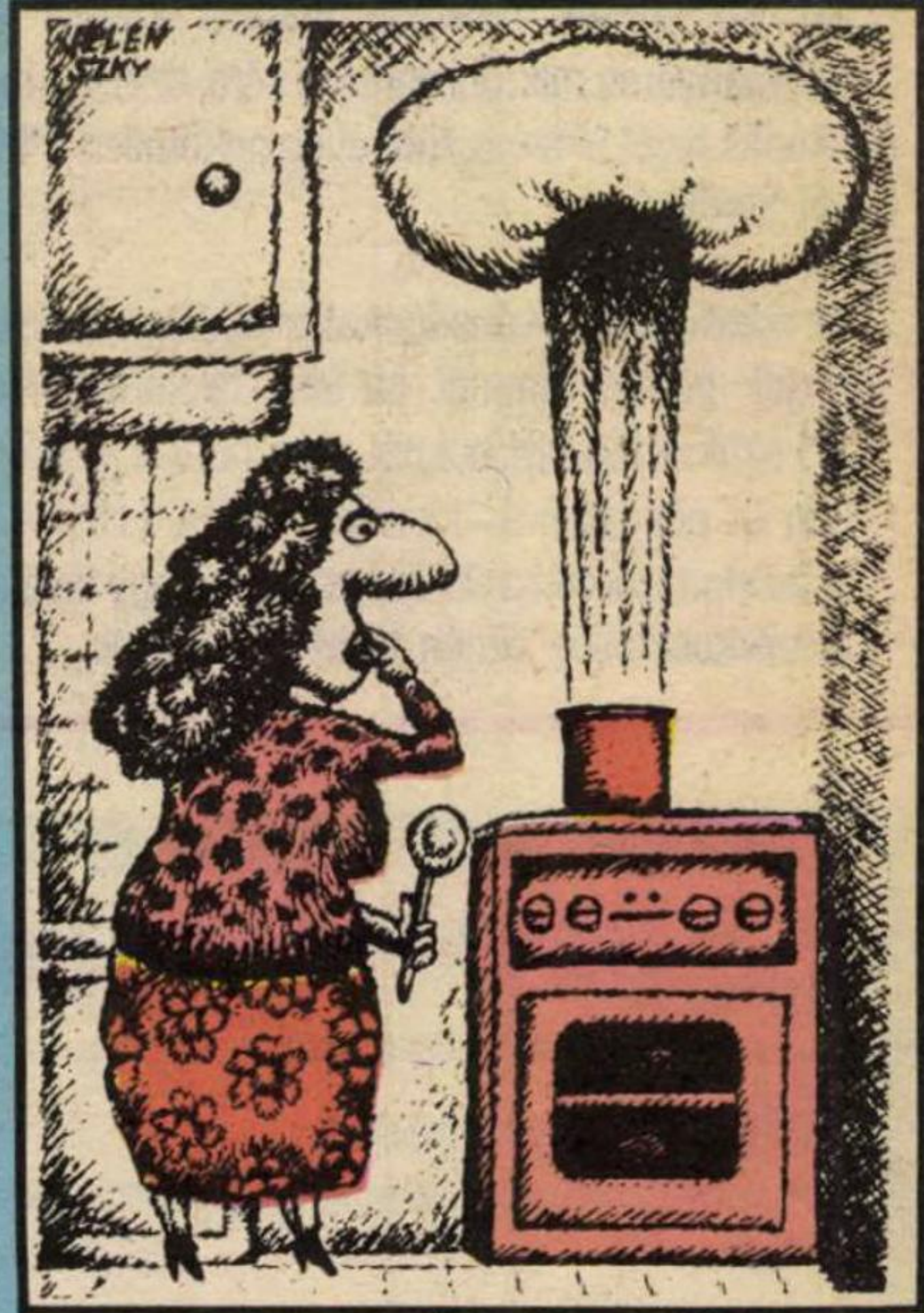
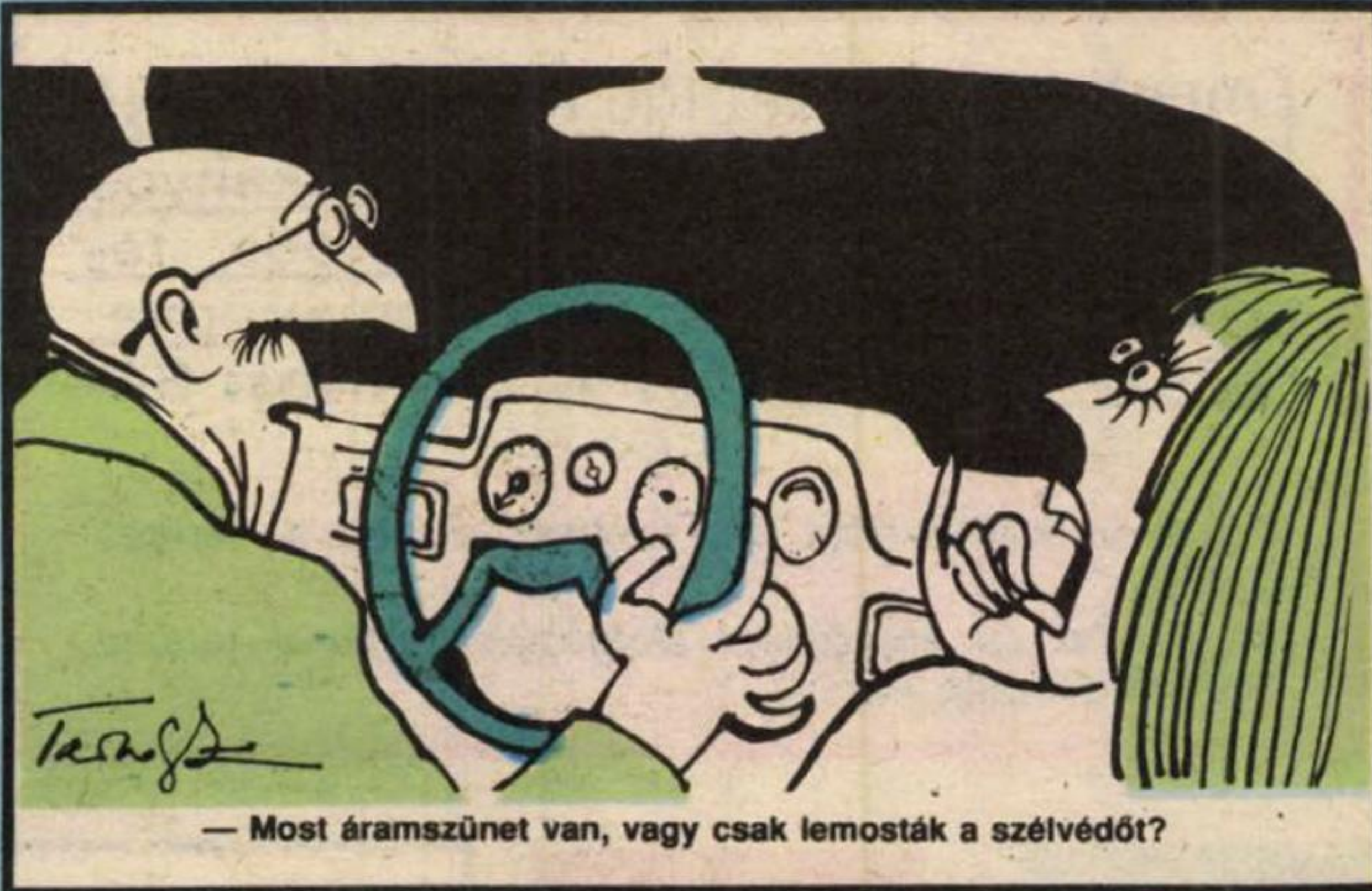
Drága Hölgyeink, tisztelt Uraink, kedves Gyerekek!

Talán senkinek sem okozunk meglepetést azzal, ha eláruljuk: 1992 a meglepetések éve. Valamennyiünknek lesz része meglepetésekben, kellemesekben és kevésbé kellemesekben egyaránt. Nem szívesen bocsátkozunk jóslásokba, ám most ezegyszer kivételt teszünk!

Minden bizonnyal kellemes órákat szerez ön magának az, aki fel-fellapozza legkedvesebb újszülöttünket, a Ludas Matyi 1992-es évkönyvét.

Kellemes meglepetéseket!

A szerkesztőbizottság

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: Lawrence L. László: A sámán átka, Rókacsapda, Az elátkozott hajó, Gonosz fekete hercegnő, a Mesterdetektív c. lap száma (1990. júniustól), régi mese- és verses könyveket, humoros könyveket, sorozatokat, Füles évkönyvet (1960–1990-ig), Isaac Asimov Alapítvány-könyveit, női kerékpárt.

Kínálnak: biogilisztát és humuszt, 200 l-es villanybojlert, 44-es használt férficipőket, 54-es férfiruhát, magyar és külföldi képregényeket, régi kottákat (Beethoven, Mozart, Bach, Haydn), lemezjátszót, tévészekrényt, a Ludas Matyi bekötött példányait (1958. július 31.–1959. év végéig), külföldi bélyegeket, színészek, sportolók, énekesek poszttereit.

Cserélnek: 3 személyes műanyag csónakot (esetleg 50 cm-es motorral együtt) 20–22 l-es forgótányéros mikrohullámú sütőre, szétszedhető vitorlás hajót videóra, többéves bekötetlen IPM-et női kerékpárra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közírré tételtől holmi után hétfőn, csütörtökön és pénteken 9–12 óra között a 118–8411-es telefonszámon a 95-ös melléken vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

TURKÁLÓ

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló badarságokat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmúlatságosabbakat közszemlére tesszük, és a szerintünk legjobbat honoráljuk.

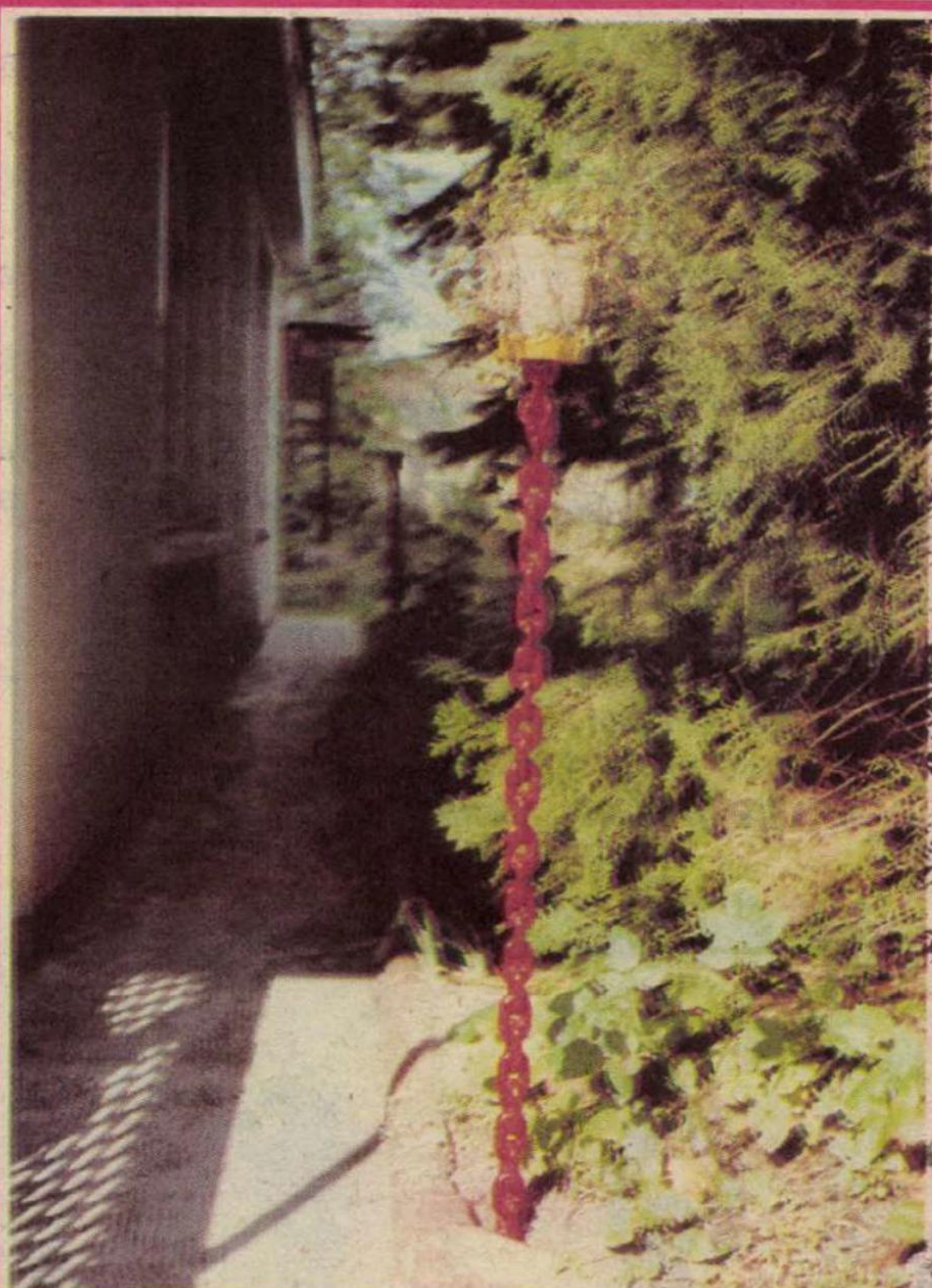
Állás

A József Attila Színház azonnali belépésre keres mosónőt. Jelentkezés személyesen a József Attila Színház műszaki vezetőjénél.
Bp. XIII. ker., Váci út 63. Művészbejáró.
(76354/1H)

„Már egy hete csak a mamára gondolok, meg-megállva.”
(Az Esti Hírlapból ollózta egy olvasó)

munka folyik. Két ifjú hölgy, Mohácsiné, illetve Kiss Csabáné boszorkányos gyorsasággal dug ide, dug oda, teremt kapcsolatokat, néha könyörögve, nagyokat sóhajtván. Egy bizonyos: Sár

Egyetlen kérdésem: mit szólnak ehhez a kedves férjek?
(A Postai és Hírközlési Dolgozók lapjából ollózta Visnyei László, Pácin)

Az tudvalevő, hogy láncainkat elvesztettük, de hogy virágtartó lett belőle...
(Surányban fotózta: Ozsda József olvasónk)

A 41. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„...hogyan nem viselhetsz egyszerre két kalapot.”

300-300 Ft-ot nyertek:

Papp Zoltánné, Berettyóújfalu, Besenyei ltp. 16. 4100

Havasi Dezsőné, Sopron, Ógabona tér 12. 9400

Tisza Gyuláné, Budapest, Ady E. út 122-124. 1195

A nyereményeket postán küldjük el.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem Önöknél a Ludas Matyi c. hetilapot példányban előfizetési időszakra.

.....
Megrendelő neve

.....
Pontos címe

Előfizethető bármely postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással.
Előfizetési díj negyedévre: 246 Ft, fél évre: 492 Ft, egy évre: 984 Ft.

HUMORBAN A MATYI A LUDAS!

Salgótarjánban tartotta kongresszusát az MSZMP:
**VÁLTOZNAK AZ IZMUSOK! KOMMUNIZMUSBÓL
CINIZMUS...**

NEVETTETŐK

KERESTETNEK!

A HOci-NESZE Alapítvány, az Almássy téri Szabadidő Központ és az Ikarus Művelődési Központ pályázatot hirdet!

Ifjúsági és Diák Humorista jelöltek Találkozója várjuk 14 és 22 év közötti szerzők, előadók és karikaturisták (rajzoló) jelentkezését.

A legjobb humoristák számára fellépési és publikációs lehetőséget biztosítunk. A győztesekre komoly díjak várnak!

Jelentkezési határidő: 1991. november 1.

Nevezési díj: 200 Ft (melyet november 15-ig kell befizetni)

Felvilágosítás: 2-522-379, Ikarus Művelődési Központ, Bálint György

A jelentkezéseket az alábbi címre kérjük: HOci-NESZE
Bp. Pf. 512. 1447

JELENTKEZÉSI LAP

Név:

Lakcím:

Munkahely:

Életkor: (kb.)

Kategória (a megfelelő aláhúzendő): szerző – rajzoló – előadó

Főszerkesztő:

DLUHOPOLSKY LÁSZLÓ (DLUHO)

Olvasószerkesztő:

WALTER BÉLA (W. B.)

Művészeti szerkesztő:

RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:

BODNÁR GYULA (b. gy.)

Tervezőszerkesztő:

ANTAL FERENC

Levelezési rovatvezető:

FENYVESI IMRE

Munkatársak:

BALOGH LAJOS (BL)

BÁNÓ ATTILA (Bánó)

BÉKÉSI JÓZSEF SÁNDOR (Joe)

JELENSZKY LÁSZLÓ (Jelenszky)

SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT (SzLR)

dr. TARNÓCZY ZOLTÁN (Tarnóczy)

KÜLSŐ MUNKATÁRSAK:

Gyöngy Kálmán (Gyöngy)

Jókó Csaba (Jókó)

Kelemen István (Kelemen)

Kürti András (K. A.)

Lakatos Ferenc (Lakatos)

Miklosi Ottó (Mottó)

Murányi Marcell (Murci)

szla Peter (Pusz
F. J. (F. J.)

Szomodis Imre (Szi)
Táth Antal (Táti)

Tenth Annual (Tenth)

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.
Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat.
Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399.
138-4300

Felelős kiadó:

HORTI JÓZSEF

vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkezelésítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162 Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály.
Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
91.2308/43-66-22

rotációs összeteljárásai

Felelős vezető:

GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

15

A HÉT MŰTÁRGYAI

Szokott Ön múzeumba járni? – Helyes. Ezután se tegye. Először is, mert már fűtésre sincs pénzük, és átfagyna azokban a nagy hideg termekben, másodszor pedig, ha van valami érdekes, azt a tv előbb-utóbb úgyis bemutatja, harmadrészt meg Önnek annyi szabadideje sincs, hogy a moziban megnézzé a Terminátor Tizenkettőt, nemhogy még végig is járja azt a rengeteg múzeumot.

Mert van belőlük, van elég, amit meg lehetne nézni. Egyet-kettőt ugye, meg nem érdemes, mert a szakbarbár félműveltség, az egy bolsevista tévét, amitől isten őrizz.

NO ÉS MOST AKKOR ITT JÖN A LUDAS MATYI

Közönségszolgálatának megfizethetetlen szerepe, mert íme, több mint kéttucat múzeum exkluzív anyagába nyújtunk most Önnek betekintést. A múzeumi hónap tiszteletére a Hét Műtárgyait sorakoztatjuk fel ezen az oldalon. Kicsit zsúfolt lett ugyan a lap, de gondoljanak bele: két oldalt szánni egy múzeumi hónapra – az már kicsit túlzás lenne. Nemde?

(SzLR)

ORVOSTUDOMÁNYI
MÚZEUM

KÖZGAZDASÁGI MÚZEUM

MUNKÁSMOZGALMI MÚZEUM

ELEKTROTECHNIKAI
MÚZEUM
Szórakoztató
elektronikai gyűjtemény

RÁDIÓAMATŐRÖK
MÚZEUMA
vándorkiállítás

LAKÁSMÚZEUM
Keleti pályaudvar
helytörténeti gyűjtemény

NÉPRAJZI MÚZEUM
délszláv népviselet

ZENETÖRTÉNETI MÚZEUM
egy tiszta hang

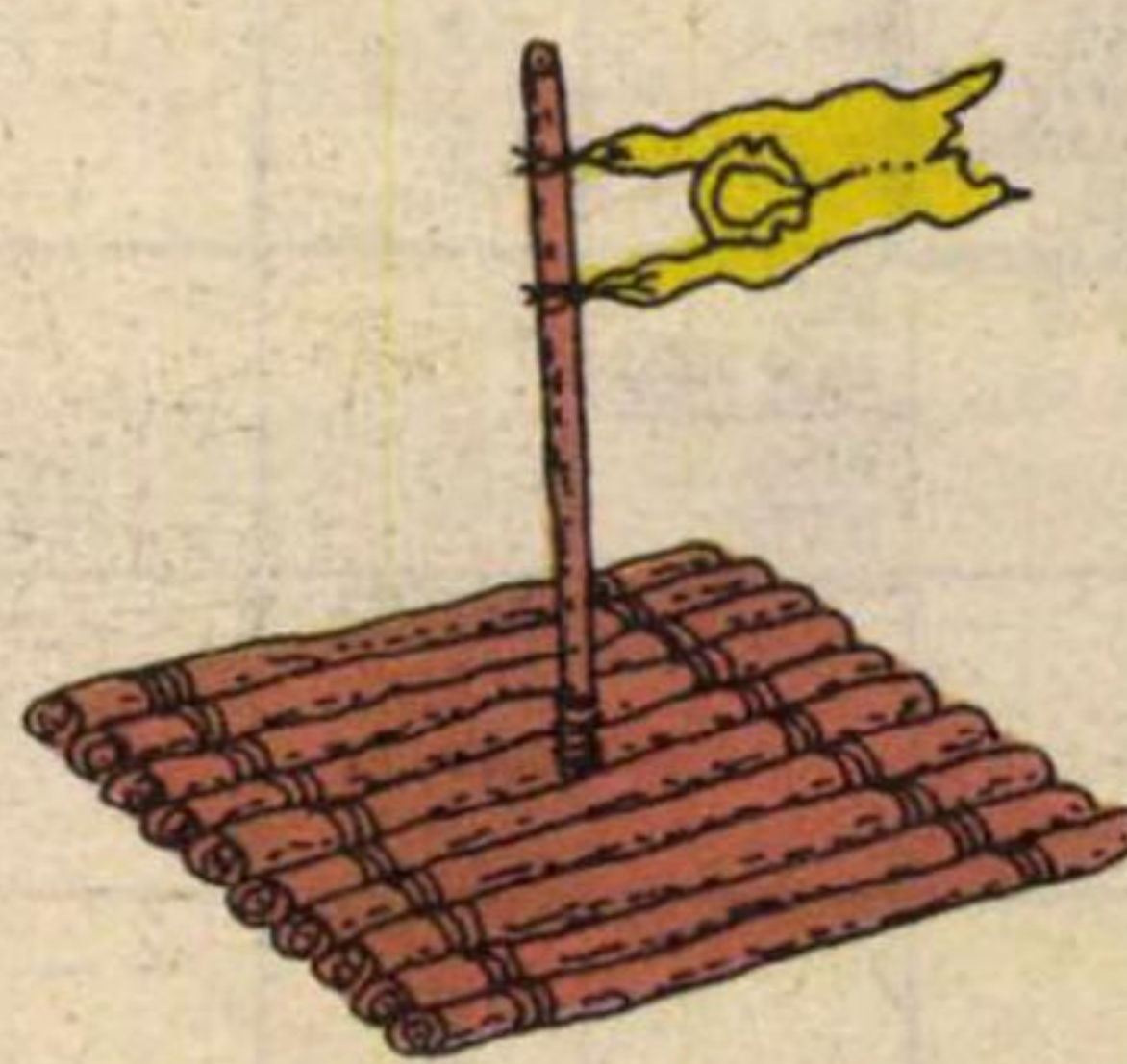
POLITIKATÖRTÉNETI
MÚZEUM
kortárárlat

IPARTÖRTÉNETI MÚZEUM

KÁDERMÚZEUM

MEZŐGAZDASÁGI MÚZEUM

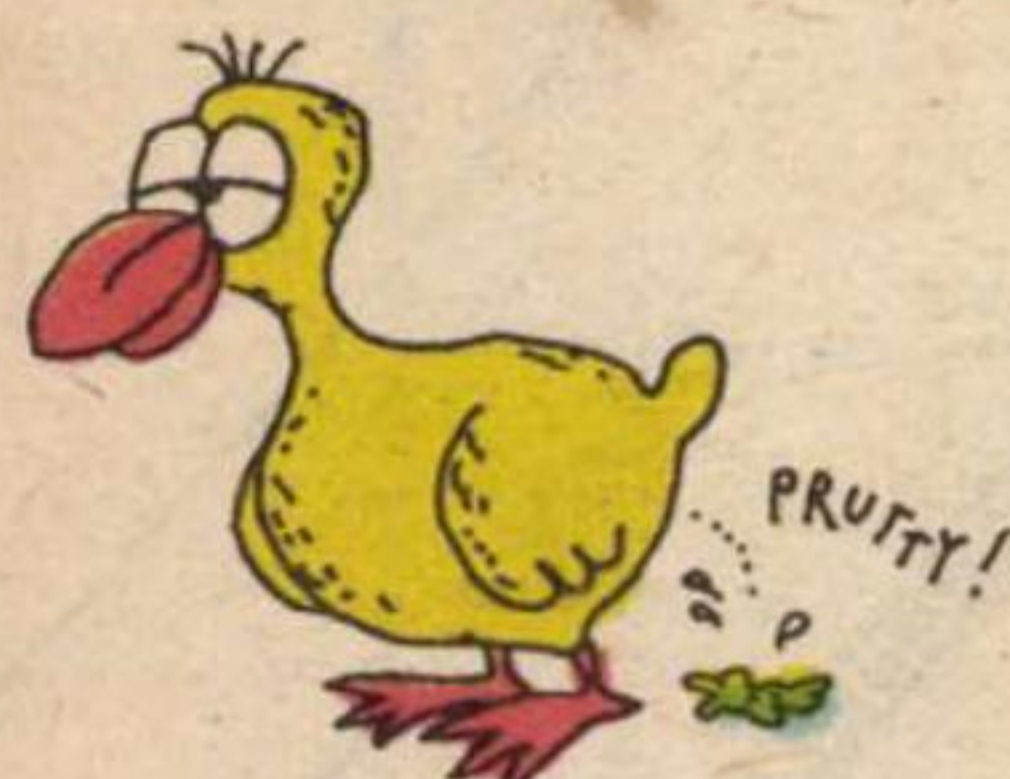

ADÓÜGYI MÚZEUM

KÖZLEKEDÉSI MÚZEUM

EGYHÁZI MŰKINCSEK
MÚZEUMA
az elrabolt és külföldre
csempészett
„Fájdalmas Madonna”

SAJTÓMÚZEUM

ORSZÁGGYÜLÉSI MÚZEUM

FILMMÚZEUM

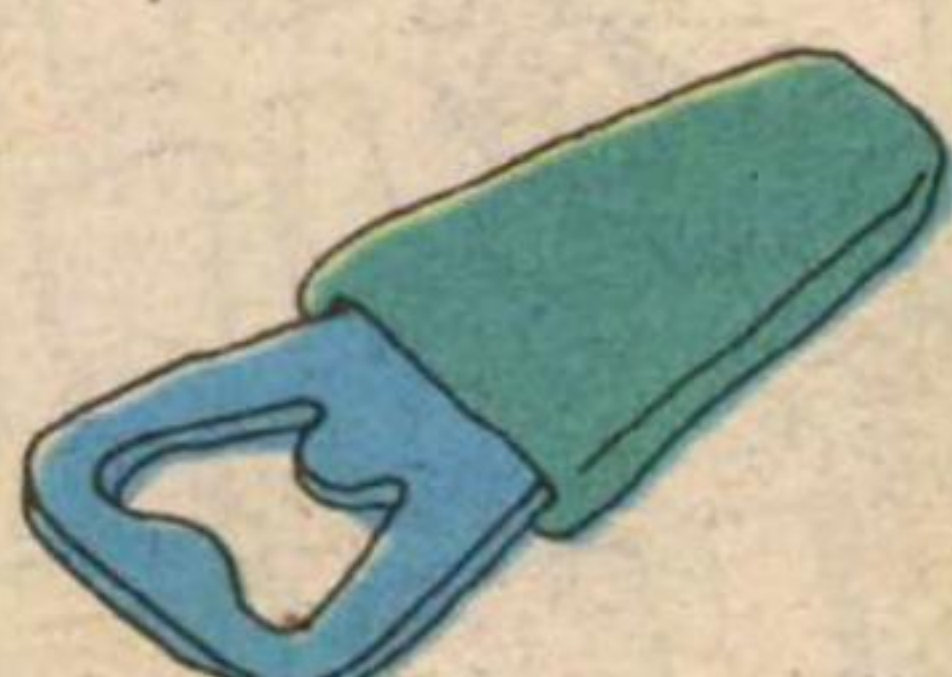
TŰZOLTÓMÚZEUM
a Külsőtápsó utca 14/B sz.

HADTÖRTÉNETI MÚZEUM
külvárosi
polgárvédelmi bemutató

STATISZTIKAI MÚZEUM
fogyasztói kosár

ESZTERGÁLYOS
EMLÉKMÚZEUM
KOVÁCS LAJOS (1922–1987)

POSTAMÚZEUM
belépés csak felnőtteknek!

TERMÉSZETTUDOMÁNYI
MÚZEUM

HUMORMÚZEUM
a politikai vicc történetéből